

अथ सटीकापरोक्षानुभूतिः प्रारभ्यते

अ. ३. श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीदक्षिणामूर्तये नमः॥ स्वप्रकाशश्च हेतुर्यः परमात्मान्विदात्मकः॥ अपरोक्षानुभूत्याख्यः सो
 १ हमस्मि परं सुखं॥ १॥ ईशगुर्वीत्यभेदाद्यः सकल व्यवहारभूः॥ औपाधिकः स्वचिन्मात्रः सौपरोक्षानुभूतिकः॥ २॥ त
 देवमनुसंधाय निर्विघ्नांसेष्टदेवतां॥ अपरोक्षानुभूत्याख्यामाचार्योक्तिं प्रकाशये॥ ३॥ यद्यपीयं स्वतस्य शतथा
 पि स्वात्मशुद्धये॥ पत्नोयं सोपि संसेयात्क्रियतेऽनर्थनाशनः॥ ४॥ काहमुत्ककरः कायं सूर्यस्तेजोनिधिः किल
 ॥ तथापि भक्तिमानकः किं न कुर्यात्त्वहिताप्तये॥ ५॥ तत्राचार्यः सेष्टपरदेवतानुसंधानलक्षणं मंगलं निर्विघ्नं
 यस्मात्तस्ये स्वमनसि कृत्वा शिष्याशिक्षायै ग्रंथादौ निबध्नुति॥ श्रीहरिमिति॥ अहं तं न मामीत्यन्वयः॥ अत्रेयं प्रक्रि
 या॥ पदार्थो द्विविधः॥ आत्मानात्मा चेति॥ तत्रात्मापि द्विविधः॥ ईश्वरो जीवश्चेति॥ एतावपि द्विविधौ॥ शुद्धाशु
 द्धभेदात्॥ तत्राशुद्धौ मायाविद्योपाधित्वेन भेद व्यवहारहेतू॥ शुद्धौ त्वभेद व्यवहारहेतू॥ तथाऽनात्मापि त्रिविधः
 ॥ कारणसूक्ष्मसूक्ष्मभेदात्॥ एतदेव शरीरत्रयमिति व्यवहियते॥ एवं चिज्जडरूपवैलक्षण्यात्तमः प्रकाशयो
 रिव विभक्तयोरुभयोरानात्मनो रविवेक एव बंधकारणं॥ तयोर्विवेकस्तु मोक्षकारणमिति दिक्॥ तत्र तावद
 हंशब्देन देहत्रयविशिष्टत्वेनाशुद्धो जीवः॥ अस्यैवापकृष्टत्वात्॥ तं न मामिमाया तत्कार्यहैन्यत्वेपि तदाश्रयभूत
 त्वेन सर्वकारणवेदांतप्रसिद्धमीश्वरं॥ एतस्यैव सर्वोत्कृष्टत्वात्॥ न मामिनमस्करोमि॥ स्वात्मत्वेनानुसंधामीत्य

टी.

रामः

१

श्रु २

र्थः॥तदेव सर्वोक्तृष्टत्वेनानुसंधानयोग्यत्वमाह॥कीदृशं तं॥श्रीहरिमिति॥अयं दधानमित्यर्थः॥तदेवं सर्वो
 क्तृष्टत्वेनांते स्वाश्रयतया स्वीक्रियते प्रलयमुष्णश्यादौ सर्वभूतैरिति श्रीजीवतोपाधिभूताविद्यातांहरत्यात्मज्ञानप्र
 दानेन नाशयति इति श्रीहरिः॥यद्वास एव सर्वाधिष्ठानतया श्रीरित्युच्यते॥स एव हरिस्ति॥ननु किमनेनाविद्यातका
 र्यं हरणेनेत्याशंक्य परमपुरुषार्थप्राप्तिर्भवतीत्याह॥पुनः कीदृशं तं॥परमानंदमिति॥परमोऽविनाशित्वनिरतिश
 यत्वाभ्यामुक्तृष्टआनंदः सुखविशेषस्तद्रूपमित्यर्थः॥तर्हि वैषयिकसुखवज्जडः स्यादित्यत आह॥उपदेशरमिति

श्रीहरिं परमानंदमुपदेशरमीश्वरं॥ व्यापकं सर्वलोकानां कारणं तं न माम्यहं ॥ १ ॥ ॥

॥आचार्यद्वाराऽत्मसुखोपदेशकं चिद्रूपमित्यर्थः॥ननु केवलानंदस्य कथमुपदेष्टुमित्यत आह॥ईश्वरमभीष्टेऽसा
 वीश्वरस्तं न मामीति वान्वयः विचित्रशक्तित्वात् सर्वसमर्थमित्यर्थः॥एवमपि परिच्छिन्नत्वाद्दूटादिवदनात्मत्वं स्या
 दित्यत आह॥व्यापकमिति॥सुसत्ता प्रकाशाभ्यां नाम रूपे व्याप्नोति स व्यापकस्ति॥परिच्छेदकस्य देशकालादेर्मा
 यिकत्वादनंतमित्यर्थः॥ननु प्याप्यव्यापकभावेनानंतत्वमसिद्धमित्यत आह॥सर्वलोकानां कारणमिति॥अ
 भिन्ननिमित्तोपादानमित्यर्थः॥सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म॥आत्मनात्मानमभिसंविवेशेत्यादि श्रुतेः ॥ १ ॥ ॥

अनु- इदानीं प्रेक्षावत्प्रवृत्तयेऽनुबंधचतुष्टयं दर्शयन् स्वचिकीर्षितं प्रतिजानीते॥ अपरोक्षेति॥ वेदस्य व्ययेन विद्वद्नुभ
 २ चंप्रमाणयति॥ तथाचायमर्थः॥ विद्वद्नुभवप्रसिद्धाया तत्त्वमस्यादिमहावाक्यश्रवणजाप्रत्यगभिन्नब्रह्मविष
 या अपरोक्षानुभूतिरक्षाणामिन्द्रियाणां परोक्षतो न भवतीत्यपरोक्षमिन्द्रियाधिष्ठानतत्प्रकाशत्वाभ्यामित्यप्रत्यक्ष
 स्वप्रकाशमात्मतत्वं तस्यानुभूतिर्व्यापारुढा खंडता॥ यद्वा परोक्षाचासावनुभूतिश्चेत्यपरोक्षानुभूतिर्विद्याऽपरप
 र्या यो ब्रह्मसाक्षात्कारस्तत्साधनग्रंथोऽप्युपनिषद्वदपरोक्षानुभूतिशब्देनोपचर्यते॥ अदित्यवलोकनमात्रेण
 अपरोक्षानुभूतिर्वै प्रोच्यते मोक्षसिद्धये॥ सद्भिरेव प्रयत्नेन वीक्षणीयामुद्गुह्यः॥ २॥

वोनमाधिकारिणां ब्रह्मात्मसाक्षात्कारकारणग्रंथविशेष इत्यर्थः॥ अनेन नित्यापरोक्षब्रह्मात्मतत्वं विषयो दर्शितः॥
 सप्रोच्यते प्रकर्षणतत्तदाशंका निरासार्थपूर्वकं सिद्धांतरहस्यप्रदर्शनरूपेणोच्यते कथ्यत इत्यर्थः॥ अस्माभिः पू
 र्वाचार्यैरित्ययोदध्याहारः॥ ननु प्रायोप्रयोजनमनुद्दिश्य न मंदोपि प्रवर्तत इति न्यायान्ना रंभणीयो ग्रंथ इत्याशं
 क्यप्रयोजनमाह॥ मोक्षसिद्धये मोक्षो नाम स्वाविद्याकल्पिताऽनात्मदेहाद्यात्मत्वाभिमानरूपबंधनिवृत्तिद्वारास्त
 स्वरूपावस्थानंतस्य सिद्धिः प्राप्तिस्तदर्थं अनेन सर्वानर्थनिवृत्तिद्वारा परमानंदावाप्तिरूपं प्रयोजनं दर्शितं ॥

रामः
२

किंलक्षणाः परोक्षानुभूतिः॥सद्भिः साधुभिर्नित्यानित्यवस्तुविवेकादिसाधनचतुष्टयसंपन्नैर्मुमुक्षुभिरित्यर्थः॥ए
वशब्दान्नान्यैः कर्मोपासनाधिकारिभिरितिभावः॥मुहुर्मुहुर्नैरन्तर्यदीर्घकालाभ्यासप्रयत्नेनस्नानभिक्षादावप्य
नादरं कृत्वेत्यर्थः॥वीक्षणीयागुरुमुखादवगत्यविचारणीया॥अनेनमुमुक्षुरधिकारीदर्शितः॥एतेनैवार्थात्पूर्वकां
डोत्तरकांडयोः साध्यसाधनभावः संबंधश्च दर्शितो भवतीति बोद्धव्यं॥२॥ननु कार्यस्य कारणाधीनत्वात्पूर्वा
क्तसाधनचतुष्टयस्य किं कारणमित्याशंक्याह॥स्ववर्णेति॥अत्र स्वशब्देन मुख्यगौणमिथ्येति त्रिविधेषु सा

स्ववर्णाश्रमधर्मेण तपसा हरितोषणात्॥साधनं प्रभवेत्पुंसां वैराग्यादिचतुष्टयं॥३॥

क्षिपुत्रादिदेहादिलक्षणेष्वात्मसुमध्ये मिथ्यात्वा योग्यत्वाद्ब्रह्मते॥तस्य देहादेर्ब्राह्मणादिवर्णब्रह्मचर्याद्याश्र
मप्रयुक्तेन धर्मेण ब्रह्मार्पणकृतकर्मानुष्ठानजन्येनापूर्वेण पूर्वमीमांसाप्रसिद्धेन भाविफलाधारभूतेन पुण्यादि
शब्दवाच्येन इत्यर्थः॥तथा तपसा कृच्छ्राद्यैः प्रायश्चित्तेनेत्यर्थः॥पुनः हरितोषणाद्भगवत्सीतिकरात्स
र्वभूतदयालक्षणात्कर्मविशेषात्॥एतैस्त्रिभिः साधनैः वैराग्यादिचतुष्टयरूपं साधनं मोक्षसाधको धर्मवि
शेषः पुंसां भवेत्संभावनायां लिङ्॥यद्वैवमन्वयः॥स्ववर्णाश्रमधर्मरूपेण तपसा कृत्वा यद्हरितोषणं तस्मादिति

अ-ज- यद्यपि साधनचतुष्टयस्य विवेकादि क्रमेण हेतुहेतुमद्भावना तथापि वैराग्यस्या साधारणकारणतां द्योतयितुं आ-
 ३ दौ ग्रहणं कृतमिति बोद्धव्यं ॥ ३ ॥ कीदृशं तद्वैराग्यादि चतुष्टयमित्याकांक्षायां तत्त्वयमेव व्याचष्टे ॥ ब्रह्मादीत्या-
 भ्योक्तसाधनेत्यंतेन श्लोकषट्कात्मकेन ग्रंथेन ॥ ब्रह्मादिस्थावरं तेषु सत्यलोकादिमर्त्यलोकां तेषु भोगसाधनेषु
 अनुकर्मजन्यत्वेनानित्यत्वं लक्ष्मीकृत्येत्यर्थः ॥ वैराग्यं त्यागेच्छा अत्र दृष्टं तमाह ॥ यथैव काकविषायां वैराग्यं गर्द-
 भादिविषाया मपि कदाचित्कस्यचित् ज्वरशान्त्यर्थं ग्रहणेच्छा भवति ॥ अतः काकविषायाः ग्रहणं ॥ उपलक्ष-
 ब्रह्मादिस्थावरं तेषु वैराग्यं विषयेष्वनु ॥ यथैव काकविषायां वैराग्यं तद्विनिर्मलं ॥ ४ ॥ नित्य-
 मात्मस्वरूपं हि दृश्यं तद्विपरीतं ॥ एवं यो निश्चयः सम्यक् विवेको वस्तुनः स वै ॥ ५ ॥ एतत्तद्विनिर्मलं
 तादीनां अत्र हेतुः ॥ हियस्मात्तद्वैराग्यं निर्मलं रागादिमलरहितं ॥ ४ ॥ इदानीं वैराग्यकारणविवेकं लक्षयति ॥ नि-
 त्यमिति ॥ वैप्रसिद्धं स वस्तुनः पदार्थस्य विवेको विवेचनविशेषो ज्ञेयः ॥ सकदत्यत आह ॥ य एवं प्रकारेण सम्यक्
 संशयादिशून्यो निश्चयः ॥ एवं कथमित्याह हीति विद्वदनुभवप्रसिद्धमात्मस्वरूपं नित्यमविनाशि आबाध्यं सत्य-
 मित्यर्थः ॥ अविनाशी वा अरेयमात्मेति श्रुतेः ॥ दृश्यमनात्मस्वरूपं तद्विपरीतं तदात्मस्वरूपं तस्माद्विपरीतत्वेन ग-

दी.

एतत्तद्विनिर्मलं
रामः
३

व्यवहारभूमिमिति तथा विधं विना शिवाध्यमित्यर्थः ॥ अत्रेदमनुमानमपि सूचितं भवति आत्मस्वरूपं नित्यं द्रष्टव्यं
तत्पन्न नित्यं तन्न द्रष्टव्यं तथा घटादीतिकेवलम्यतिरेकी हेतुः ॥ तथा नात्मस्वरूपमनित्यं द्रष्टव्यं ॥ यत्नानित्यं तन्न
द्रश्यं यथात्मस्वरूपमित्ययमपि केवलम्यतिरेकी हेतुः ॥ ५ ॥ तदेवं वैराग्यकारणं विवेकं व्याख्याय वैराग्यकार्यं शमा
दिषडङ्गं लक्षयति ॥ सदैवत्यादिचतुर्भिः श्लोकैः ॥ सदैव सर्वस्मिन्नपि काले वासना त्यागः पूर्वसंस्कारोपेक्षा यं शम इति शब्दि
तोऽतः करणानि ग्रहः शमशब्दार्थ इत्यर्थः ॥ बाह्यवृत्तीनां श्रोत्रवागादीनां निग्रहो निषिद्धप्रवृत्तिनिरस्कारोऽमदति

सदैव वासना त्यागः शमो यमिति शब्दितः ॥ निग्रहो बाह्यवृत्तीनां दम इत्यभिधीयते ॥ ६ ॥ विषयेभ्यः

परवृत्तिः परमोपरतिर्हि सा ॥ सहनं सर्वदुःखानां तितिक्षा सा शुभामता ॥ ७ ॥

शब्देनाभिधीयते कथ्यते ॥ ६ ॥

हीति प्रसिद्धेभ्यो विषयेभ्यो बंधकेभ्यः शब्दादिभ्यो या परवृत्तिर्निवृत्तिरनित्यत्वादौ षट्दर्शनेन ग्रहणानिष्ठा सो
परतिरुच्यत इत्यर्थः ॥ अनेन सर्वकर्मसंन्यास उपलक्ष्यते ॥ तत्र हेतुमाह ॥ कीदृशी सा परमोत्कृष्टात्मज्ञानं यस्या
तत्साधनभूतेत्यर्थः ॥ किंच सर्वदुःखानां यत्सहनं प्रतिकारानिष्ठा सा शुभा ॥ सुखरूपा तितिक्षा मत्ता विदुषा
मित्यर्थः ॥ किंच सर्वदुःखानां सर्वदुःखसाधनानां शीतोष्णादिद्वंद्वानामित्यर्थः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

अ.त.
४

अपिच निगमाचार्यवाक्येषु वेदगुरुवचनेषु यद्वोपनिषत्पारम्यानुपदेशेषु भक्तिर्भजनं विश्वास इत्यर्थः ॥ सा अ
द्वेति विश्रुता वेदांतप्रसिद्धा ॥ तृपुनः ॥ सल्लक्ष्ये सदेवसोम्येदमग्र आसीदित्यादि श्रुतिलक्ष्ये प्रत्यगभिन्ने ब्रह्मणि चि
त्ते काग्र्यंतदेकजिज्ञासेत्यर्थः ॥ तत्समाधानमिति स्मृतं ॥ ८ ॥ एवं शमादिषट्कमभिधाय तत्कार्यभूतां मुमुक्षुतामाह
॥ संसारबंधेति ॥ इति या सुदृढा बुद्धिस्सामुमुक्षुता वक्तव्येत्यन्वयः ॥ सा केत्यत आह ॥ भो विधेमदैवयद्वा सर्वकर्तृ
र्विधातुर्ब्रह्म न मे मम संसारबंधनिर्मुक्तिर्नाना योनि संबंधनिवृत्तिः कदा कस्मिन्काले कथं केन प्रकारेण भवेति

निगमाचार्यवाक्येषु भक्तिः श्रद्धेति विश्रुता ॥ चित्ते काग्र्यंतु सल्लक्ष्ये समाधानमिति स्मृतं ॥ ८ ॥ संसार
बंधनिर्मुक्तिः कथं स्यान्न्येकदा विधे ॥ इति या सुदृढा बुद्धिर्वक्तव्या सामुमुक्षुता ॥ ९ ॥ उक्तसाधनयु
क्तेन विचारः पुरुषेण हि ॥ त्वेवं रूपा बुद्धिर्मुमुक्षुतेत्यर्थः ॥ १० ॥ इदं साधनचतुष्टयं यदर्थमुपन्यस्तं तदिदं
नीदृश्यति ॥ उक्तेति ॥ उक्तानि ब्रह्मादीत्याख्यसंसारेत्यंतग्रंथसंदर्भेण वर्णितानि यानि वैराग्यादि साधनानि ज्ञाने
पकरणानि तैर्मुक्तेन पुरुषेणाधिकारिणा देहवता मनुष्योत्तमेन हीति विद्वत्प्रसिद्धत्वेन वक्ष्यमाणलक्षणः यद्वा
हीत्यव्ययमेवार्थे अन्यनिषेधार्थः ॥ विचारे विवेकः कर्तव्य आवर्तयितव्यः किमर्थमित्यत आह ॥ आत्मनो ज्ञानसिद्ध्यर्थं

॥ इदं साधनचतुष्टयं यदर्थमुपन्यस्तं तदिदं
नीदृश्यति ॥ उक्तेति ॥ उक्तानि ब्रह्मादीत्याख्यसंसारेत्यंतग्रंथसंदर्भेण वर्णितानि यानि वैराग्यादि साधनानि ज्ञाने
पकरणानि तैर्मुक्तेन पुरुषेणाधिकारिणा देहवता मनुष्योत्तमेन हीति विद्वत्प्रसिद्धत्वेन वक्ष्यमाणलक्षणः यद्वा
हीत्यव्ययमेवार्थे अन्यनिषेधार्थः ॥ विचारे विवेकः कर्तव्य आवर्तयितव्यः किमर्थमित्यत आह ॥ आत्मनो ज्ञानसिद्ध्यर्थं
४

ननु आत्मज्ञानसिद्ध्या कः पुरुषार्थ इत्याशंक्य मोक्षारम्भं चतुर्थं पुरुषार्थरूपं फलं द्योतयन् पुरुषार्थं विशिनष्टि॥ शुभं परमानंदरूपत्वेन मंगलं मोक्षसुखमित्यर्थः॥ इच्छतां प्रार्थयताः त्वनः शुभमिति वान्वयः॥ १०॥ ननु ज्ञानसिद्धयर्थं विचारस्वकर्तव्य इति नियमः कुतः किं यत इत्याशंक्य सदृष्टं तमाह॥ विचारेण विनान्यसाधनैः कर्मोपासनालक्षणे ज्ञानं नोत्पद्यते॥ अत्र दृष्टं तः॥ यथा क्वचित् स्थिं श्रिदेशे सूर्यादिप्रकाशेन विना पदार्थभानं घटादि

कर्तव्यो ज्ञानसिद्धयर्थमात्मनः शुभमिच्छता॥ १०॥ नोत्पद्यते विना ज्ञानं विचारेणान्यसाधनैः॥ यथा पदार्थभानं हि प्रकाशेन विना क्वचित्॥ ११॥ को हं कथमिदं जातं को वै कर्त्ता स्य विद्यते॥ उपादानं किमस्तीह विचारः सोऽयमीदृशः॥ १२॥

वस्तुप्रकाशेन भवति॥ हीति सर्वजनप्रसिद्धं॥ तथा तद्वदित्यर्थः अतो नियमः क्रियत इति भावः॥ ११॥ स विचारः कीदृश इत्यत आह॥ अहं कर्त्ता सुखीत्यादिव्यवहरीयमाणः कः किं स्वरूपः तथा इदं जगत्स्थावरजंगमात्मकं कथं कस्माज्जातं किमधिष्ठानमित्यर्थः॥ तथा स्वप्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धस्य कर्त्तृत्वादकः को विद्यते॥ वेदति विकल्पं द्योतयति॥ किं जीवादृष्टं कर्त्तुं किं वैश्वरः॥ किं वा अन्यदेव किं विदिति विकल्पः॥ किं चेह जगति उपादानमुत्पादकं किमस्ति॥ अयमात्मा जगत्कारणविषय इदृश एव स्वरूपो विचारः॥ स एव ज्ञानसाधनमि

स्यर्थः॥ १२॥

अ.नु. ननु चैतन्यविशिष्टः कायः पुरुष इति वार्हस्पत्यसूत्रादेहाकारेण परिणतानि एषिव्यादिचत्वारिभूतान्येवा
 ५ त्मेति चार्वाकावदन्ति ॥ स एव कर्ता सुखीत्यादिसर्वव्यवहारमूलमिति सर्वजनप्रसिद्धौ सत्यामात्मविषयो विचारो
 न स्यादित्यत आह ॥ अहमहंशब्दप्रत्ययालंबनो भूतगणो यो देहः स न भवामि ॥ घटादिवदृश्यत्वादित्यर्थः ॥
 तर्हीन्द्रियगणस्त्वं स्यादिति चार्वाकैकदेशिमतमुत्थाप्य दूषयति ॥ च पुनरक्षगणः श्रोत्रादीन्द्रियसंघातोऽप्यहं न भवामि ॥
 तथेति पदेन देहवदिन्द्रियगणस्यापि भूतविकारत्वं दर्शितं ॥ स वा एष पुरुषो न रसमयः ॥ अन्नमयं हि सोम्यम

नाहं भूतगणो देहो नाहं चाक्षगणस्तथा ॥ संहिलक्षणः कश्चिद्विचारः सोऽयमीदृशः ॥ १३ ॥ अज्ञानप्रभ
 वंसर्वज्ञानेन प्रविलीयते ॥

न आपोमयः ॥ प्राणस्तेजोमयी वागित्यादिश्रुतिरुभयत्र प्रमाणं ॥ ननु देहद्वयं यदि
 त्वं नासितर्हि शून्य एव स्यादित्याशंक्याह ॥ एतद्विलक्षण एताभ्यां स्थूलसूक्ष्मदेहाभ्यां विपरीतधर्मकोस्मि ॥ अस्थूल
 मन एव ह्रस्वमित्यादिश्रुतेः ॥ कश्चिदिति जात्यादिरहितत्वान्मनोवाचामगोचरत्वं दर्शितं ॥ अयमीदृशः स विचार इति
 व्याख्यातार्थश्चतुर्थः पादः श्लोकचतुष्टयेऽपि बोद्धव्यः ॥ १३ ॥ तदेवं कोहमित्येतन्निमित्ते रानीं कथमिदं जातमित्यस्य नि
 श्रयः क्रियते ॥ तत्र एषिव्यादिभूतकार्यत्वात् स्वपरमाणुभ्यो जायत इति तार्किकादयो मन्यन्ते ॥ कर्मणो जायत इति मीमांसकाः ॥ ५

प्रधानादेवेति सांख्याः॥ तदेतन्निराकुर्वन्नाह॥ सर्वजगदिदं नामरूपात्मकमज्ञानप्रभवमज्ञानात्पूर्वोक्तस्वरूपा
स्फुरणात्प्रभवतितथाविधं अतएवैतद्दिशेधिनाज्ञानेनस्वरूपस्फुरणेन तमद्वयप्रकाशेन प्रविलीयते सर्वमित्य
र्थः॥ कोवैकर्त्तस्यस्य निर्णयमाह॥ विविधोनानाप्रकारः संकल्प इदं करिष्यामीत्यादिलक्षणोत्तरः करणपरिणामः कर्त्ता
कारणानुकूलव्यापारवान् शेषं पूर्वोक्तं॥ १४॥ अथोपादानं किमस्तीत्यस्य निर्णयमाह॥ एतयो रज्ञानसंकल्पयोर्यदुपा

संकल्पो विविधः कर्त्ता विचारः सोऽयमीदृशः॥ १४॥ एतयो र्यदुपादानमेकं सूक्ष्मं सदव्ययं॥ यथैवमद्वयं

दीनां विचारः सोऽयमीदृशः॥ १५॥

दानं स्थितिनाशाय कारणं तत्तु सत्कालत्रयाबाध्यं ब्रह्मैव नान्यदित्यर्थः॥ अतए
वाधिष्ठानज्ञाननिवर्त्याज्ञानकार्यत्वेन मिथ्याभूतमपि जगद्यावत्ज्ञानोदयरज्जुसर्पादिवत्संसारभयव्यवहारक्षमं भवेदि
ति भावः ब्रह्मणः सत्त्वे हेतुः अव्ययमपश्यरहितं॥ अनेनैतत्पूर्वीया अपि जन्मादिपञ्चविकारानिरस्ता षड्भावविकारराहि
त्ये हेतुः॥ एकं सजातीयादिभेदशून्यं॥ तद्विकृतो न दृश्यते तत्राह॥ सूक्ष्ममनोवागादीन्द्रियागोचरं जातिक्रियादिप्र
वृत्तिनिमित्तशून्यत्वादित्यर्थः॥ अत्र दृष्टं तमाह॥ यथैवमद्वयं दीनामुपादानं तथैवेत्यर्थः॥ एवं प्रकारेण कार्यकार
णभेदो नाम मात्रमिति सूचितं॥ १५॥ ननु यद्यपि कार्यकारणभेदो वाच्यं भणमात्रस्तथापि जीवब्रह्मणोर्भेदो वा

स्वः स्यादित्यर्थः न्याह॥

अ.नु. अहमिति अत्र यत इत्यध्याहारस्तथाचायमर्थः॥ यतोहमहं प्रत्ययवेद्योप्येकः सजातीयादिभेदशून्यो मनुष्यमा
हं त्रेष्यहं बुद्धेरेकप्रतीतेरित्यर्थः॥ च पुनः सूक्ष्मद्रिद्यागोचरः॥ पुनर्ज्ञाताऽहंकारादिप्रकाशकत्वेन चेतन इत्य
र्थः॥ तथा साक्षी साक्षादिन्द्रियार्थसंनिर्गते विनैवेक्षते पश्यति प्रकाशयतीति साक्षी निर्विकार इत्यर्थः॥ अत
एव सद्व्ययः संश्रयासावव्ययश्च विनाशापक्षयोपलक्षितसर्वविकारशून्य इत्यर्थः यस्मादेवं भूतोहं न तस्माद्
हमहं प्रत्ययवेद्यस्तत्सत्यज्ञानादिलक्षणं ब्रह्म॥ अत्र संदेहो नास्तीत्यर्थः॥ सोयमीदृशो विचार इति॥ १६॥ एतदे

अहमेकोपि सूक्ष्मश्च ज्ञाता साक्षी सद्व्ययः॥ तदहं नान्न संदेहो विचारः सोयमीदृशः॥ १६॥ आ

त्मा विनिष्कलो ह्येको देहो बहुभिरावृतः॥

वजीव ब्रह्मैक्यमज्ञानप्रदर्शनेन द्रष्टव्यमिति॥ आत्मेत्यादिपंच
भिः॥ यतोहं प्रत्ययवेद्य आत्मा अततिसत्तत्तभावेन जाग्रदादिसर्वावस्थास्वनुवर्तत इत्यात्मा अवस्थान्नयभावाभा
वसाक्षित्वेन सत्यज्ञानादिस्वरूप इत्यर्थः॥ सत्त्वं पदलक्ष्यार्थोपितत्पदलक्ष्यार्थ इव विनिष्कलो विशेषेण निर्गत
कलो निरवयव इत्यर्थः॥ अन्यथा सावयवत्वे घटादिवद्विनाशित्वापत्तिरिति भावः॥ अत्र हेतुः एकहीति एकमे
वाहितोयमित्यादिप्रसिद्धिद्योतयति॥ ननु तथा लिंगदेहोऽप्यस्तीति चेन्न देहो लिंगदेहः सूक्ष्मशरीरमिति यावत्॥

रामः
६

सःबहुभिःक लाभिःश्रोत्रादिबुद्ध्यांताभिःसप्तदशभिरावृतआकादितस्तत्संघातइत्यर्थः॥अतएवलिङ्गदेह
स्यनिरवयवत्वाद्यभावात्ज्ञानेनतत्कारणाज्ञाननिवृत्तौनिवृत्तिरन्यथाऽनिर्मोक्षप्रसंगइतिभावः॥एवमति
वैलक्षण्येसत्यपितयोरालम्ब्यदेहयोः प्रकाशतमसोरिवैक्यमैकात्म्यं प्रपश्यंति तार्किकादय इत्यर्थः॥अतो वि
परीतदर्शनात्परमन्यदज्ञानं किमस्ति एतदेवाज्ञानमित्यर्थः॥विपर्ययरूपकार्यान्यथानुपपत्त्या तत्कारणं मू
लाज्ञानं कल्प्यत इति भावः॥१७॥पुनर्वैलक्षण्यमाह॥आत्मेति॥आत्मानियामकोनियंतावपुनरंतःपंचकोशां

तयोरैक्यं प्रपश्यंति किमज्ञानमतः परं॥१७॥आत्मानियामकश्चांतर्देहोवाहो नियम्यकः॥तयोरै
क्यं प्रपश्यंति किमज्ञानमतः परं॥१८॥आत्माज्ञानमयः पुण्यो देहो मांसमयोऽशुचिः॥तयोरैक्यं प्रप
श्यंति॥१९॥आत्मा प्रकाशकः स्वको देहस्तामस उच्यते॥तयोरैक्यं॥२०॥

तरः देहस्तु नियम्यः स न बाह्यः त
योरैक्यमित्युत्तरार्धं व्याख्यातं एवमग्रेऽपि ज्ञेयं॥१८॥अन्यदपि वैलक्षण्यमाह॥आत्माज्ञानमयः प्रकाशस्वरूपोऽतए
व पुण्यः शुद्धो देहस्तु मांसादिविकारवानतएवाशुचिः॥एतेन स्थूलदेहस्यापि वैलक्षण्यमुक्तं भवति तयोरैक्यमि
त्यादि पूर्ववत्॥१९॥वैलक्षण्यं तरमाह॥आत्मा स्वयं प्रकाशः स न सूर्यादिवदन्यत्सर्वप्रकाशकोऽतएव स्वकः प्रका

प्रपश्यंति दोषसंबन्धस्य इत्यर्थः॥

अ.नु. ७ ^{वैति४} असंगोह्यं यं पुरुष इत्यादि श्रुतेः देहस्तत्तामसो घटादिवत्प्रकाशत्वेन जडः तयो रैक्यमित्यादि पूर्ववत् ॥ २० ॥ अत्र सर्वत्र यौ नरुक्तं नाशकनीयमात्मनोऽलौकिकत्वेनात्यंतदुर्बोधत्वादिति ॥ अतएव बहुधा वैलक्षण्यं प्रदर्श्य ते परमकारुणिकैः श्रीमदाचार्यैः आत्मानित्योऽध्वंसाप्रतियोगी ॥ तत्र हेतुः हि यस्मात्सद्रूपः ॥ अबाध्यस्वरूपः देहस्तु अध्वंसानुयोगी ॥ अत्रापि हेतुः हीयस्मादसन्मयोऽनित्यः विकारित्वेन बाधयोग्य इत्यर्थः यस्मादेवमात्मदेहयो रत्यंतवैलक्षण्यं तस्मात्तयो रैक्यदर्शनं केवलमज्ञानमिति ॥ २१ ॥ नन्वात्मनः प्रकाशत्वं किन्नामेत्यत आह ॥ आत्मानित्यो हि सद्रूपो देहो नित्यो ह्यसन्मयः ॥ तयो रैक्यं प्रपश्यंति ॥ २१ ॥ आत्मनस्तत्प्रकाशत्वं यस्य दार्थावभासनं ॥ नाग्न्यादि दीप्तिवद्दिप्तिर्भवत्यांध्ययतो निशि ॥ २२ ॥ त्वनस्तत्प्रकाशत्वं बोद्धव्यं किं तदित्यत आह ॥ यस्य दार्थावभासनं ॥ घटपटादिवस्तुविषयप्रकाश इदं तयानिर्दिश्यमानं विषयदर्शनमिति यावत् ॥ तर्ह्यग्न्यादिवद्विकारी स्यादित्यत आह ॥ नाग्न्यादि दीप्तिवद्दीप्तिरियमात्मदीप्तिरग्न्यादि दीप्तिवन्नकादाचित्कत्वादुत्पत्तिविनाशादिविकारवतीत्यर्थः ॥ तत्र हेतुः ॥ भवत्यांध्ययतो निशि ॥ यतः कारणान्निशिरात्रावग्न्यादि दीप्या एकस्मिन् देशे लोकस्यांध्यरूपग्रहाक्षमत्वं भवति ॥ तस्मादग्न्यादि दीप्तीनामपि दीपिकाऽन्यसाधननिरपेक्षाया दी

सिः स आत्मप्रकाश इति भावः ॥ २२ ॥
रासः ७

तदेवंप्रकाशप्रकाशकलादिलक्षणवैलक्षण्येसत्यपिआत्मानात्माभेददर्शिनमुपहसन्नुभयोर्भेदंस्पष्टयति॥अह
महंशब्दप्रत्ययालंबनमयमिदंतयानिर्दिश्यमानोघटादिवत्प्रत्ययसतयादृश्यमानोदेहोस्मीत्युभयोर्दृष्टृदृश्ययोरै
क्यंकृत्वामूढःस्वाज्ञानकार्यविपर्ययमोहव्याप्नोजनस्तिष्ठति॥कृतकृत्यत्वबुद्धानिर्गोपारोभवतीत्यर्थः॥एतद
होमहदज्ञानमितिभावः॥किंकृत्वापीत्याह॥मममत्संबंधीअयंदेहइतिसामान्यतोभेदंज्ञात्वापि॥अतएवाश्रय
मितितात्यर्थः॥कइव॥सर्वदाघटद्रष्टेव॥यथासर्वकालेघटद्रष्टापुरुषोममायंघटइतिजानाति॥नत्वहंघटइतिक

देहोहमित्ययंमूढोघृत्वातिष्ठत्यहोजनः॥ममायमित्यपिज्ञात्वाघटद्रष्टेवसर्वदा॥२३॥ब्रह्मेवाहंसमः

शांतःसच्चिदानंदलक्षणः॥

सच्चिदपिजानातीत्यर्थः॥२३॥नन्वतस्मिंस्तदुद्धिरितिलक्षणभ्रमापरपर्याय
मोहकार्यलिंगानुमेयाज्ञानमीदृक्तर्ह्येतन्निवर्तकंकिमित्याकांक्षायांतद्विरोधित्वादात्मज्ञानमेवात्माज्ञाननिव
र्तकमित्यभिप्रेत्यतल्लक्षणमाह॥ब्रह्मेत्यादिपंचभिःअहमहंशब्दप्रत्ययालंबनंप्रत्यगात्माब्रह्मेवास्मि॥एतयोस्त
त्वंपदार्थयोरैक्येहेतुगर्भितानिविशेषणानि॥किंलक्षणोहं॥सत्ताप्रकाशाभ्यांसर्वाभिन्नःपुनःकिंलक्षणः॥शां
तःनिरस्तसमस्तोपाधित्वाद्विशेषादिविकारशून्यः॥पुनःकिंलक्षणः॥सच्चिदानंदलक्षणः॥सच्चिदानंदैरनृतजडदुः

खप्रत्ययेगिभिलक्ष्यते॥

अ.नु. विरुद्धांशत्यागलक्षणयाभागलक्षणयाज्ञायतइतिसच्चिदानंदलक्षणः॥ब्रह्मबोधेहिद्विविधंद्वारंविधिर्निषेधः
 ८ श्रेति॥तत्रसत्यज्ञानादिसाक्षाच्चकशब्दप्रयोगलक्षणोविधिरुक्तः॥इदानीमतन्निरसनलक्षणोनिषेधः
 प्रदर्श्यते॥अहमहंशब्दप्रत्ययालंबनंदेहोनेत्यन्वयः॥देहइत्युपलक्षणं प्राणेंद्रियादीनामपि॥हीतिविद्वज्ज
 नप्रसिद्धं॥देहादेरनात्मत्वेहेतुमाह॥असद्रूपोऽसत्बाध्यमनृतमित्यर्थः॥तादृगूपस्वरूपंयस्यसतथावि
 धःइत्येवंप्रकारमहंब्रह्मास्मीत्यादिमहावाक्यजन्याखंडार्थाकाराबुद्धिर्ज्ञानंबोधैरात्मतत्त्वज्ञैरुच्यतेकथ्यत
 नाहंदेहोह्यसद्रूपोज्ञानमित्युच्यतेबुधैः॥२४॥निर्विकारोनिराकारोनिरवद्योहमव्ययः॥नाहंदेहो
 ॥२५॥ इत्यर्थःएतद्विलक्षणःसर्वोज्ञानाभासइतिभावः॥२४॥नन्वहंजातोमृतःसुखोदुःखीत्याद्यनेकवि
 कारित्वेनाहंशब्दप्रत्ययालंबनस्यप्रतीयमानत्वात्कथंतस्यब्रह्मत्वमित्यतआह॥निर्विकारइति॥अहमहंश
 ब्दप्रत्ययालंबनःप्रत्यगात्मानिर्विकारोस्मीतिशेषः॥निर्गताविकाराजन्मादयोयस्यसतथाविधः॥तेषांदेह
 धर्मत्वादितिभावः॥तत्रहेतुः॥निराकारःदेहाद्याकाररहितः॥अतएवनिरवद्योवातपितादिजन्याध्यात्मिका
 दितापत्रयरहितइत्यर्थः॥अतएवाव्ययः॥अपक्षयादिदूरइत्यर्थः॥अहंमनुष्यइत्यादिप्रतीतेःकथंनिर्विका

दी

रामः

८

रत्वमिति चेत्सा प्रतीतिः शक्तिरजतादिव द्वाध्यत्वाद्ग्रांतेत्याह ॥ नाहमित्युत्तरार्द्धे व्याख्यातं पूर्वश्लोके ॥ एवमुत्तर
रत्रापि ज्ञेयं पुनरुक्तिस्तु ज्ञानप्रतिबंधकस्य बुद्धिमाद्यविपर्ययादेर्दाढ्यात् नाशं कनीया ॥ २५ ॥ पुनः किंलक्षणं
ज्ञानमित्यत आह ॥ अहं निरामयः सर्वरोगरहितः ॥ निराभासो रूतिव्याप्यत्वेऽपि फलव्याप्यत्वशून्यः निर्विकल्पः
कल्पनारहितः आततश्च व्यापकः ॥ २६ ॥ पुनः किंलक्षणं ज्ञानमित्यत आह ॥ निर्गुण इति ॥ अहं निर्गुणो गु
णरहितः गुणानामाया मयत्वादित्यर्थः ॥ अतएव निष्क्रियः ॥ क्रियारहितः ॥ तथानित्यो विनाशरहितः ॥ अत

निरामयो निराभासो निर्विकल्पो ह माततः ॥ नाहं देहो ॥ २६ ॥ निर्गुणो निष्क्रियो नित्यो नित्यमुक्तो
ह मच्युतः ॥ नाहं देहो ॥ २७ ॥ निर्मलो निश्चलो न तोषद्बोह मजरो मरः ॥ नाहं देहो ॥ २८ ॥

एव नित्यमुक्तः कालत्रयेऽपि बंधशून्यः तत्र हेतुः अच्युतः अप्रच्युतसच्चिदानंदस्वभावः सच्चिदानंदादिस्वभा
वः ॥ २७ ॥ पुनरपि ज्ञानलक्षणमाह ॥ निर्मल इति ॥ अहं निर्मलः ॥ अविद्यातकार्यलक्षणमलरहितः ॥ अतएव
निश्चलः ॥ व्यापकत्वादाकाशवत् निश्चल इत्यर्थः ॥ निश्चलत्वे हेतुः अनंतः देशकालवस्तुपरिकेदशून्यः ॥ शुद्धः
अशुद्धिरहितः पुनरजरो जरा रहितः अमरो मरणरहितश्च सर्वधर्माणाम् देहत्रयवृत्तित्वादिति भावः ॥ २८ ॥

अ.नु. ९ नन्वात्माप्रत्यक्षदेहो न भवति तर्हि शून्यत्वमात्मनः स्यादित्याशंक्याह ॥ भो मूर्ख शून्यवादि न स्वदेहे पुरुषाख्यं पृ- दी-
 रि मनुष्यशरीरे उषति अहमाकारेण वसतीति पुरुष इत्याख्यानामयस्य तं ॥ अतएव शोभनं मंगलं शरीरविल-
 सणत्वात् इति मंगलं ॥ तथा संमतं ब्रह्मेत्यादिवाक्यनिर्णीतं चकारादुत्तमः पुरुषस्त्वन्यः इत्यादिस्मृतिनिर्णीतं
 घटादिवद्देहद्रष्टृत्वेन देहातीतमात्मानं सततभावं संतं सर्वव्यवहाराधिष्ठानं शून्यं खपुष्पादिवदत्यंताभाव-
 रूपं किं करोषि कथं मन्यसे मामन्यार्थ इति भावः ॥ क्वचित् स्वदेहमिति द्वितीयांतः पाठस्तस्मिन् पक्षे देहात्मवाद्ये
 स्वदेहे शोभनं संतं पुरुषाख्यं च संमतं ॥ किं मूर्ख शून्यमात्मानं देहातीतं करोषि भो ॥ २९ ॥ स्वात्मानं
 शृणु मूर्ख त्वं श्रुत्या युक्त्या च पुरुषं ॥ वदति ॥ उक्तलक्षणं मनुष्यदेहं त्यक्त्वा समानमन्यत ॥ २९ ॥ ननु शून्य-
 वादि न एवाभावापत्तेः शून्यं मास्तु परं तात्मनो देहातीतत्वे प्रमाणाभावाद्देह एवात्मा स्यादित्याशंक्याह ॥ भो मूर्ख
 देहात्मवादि न चार्वाकत्वं स्वात्मानं स्वकीयमात्मानं पुरुषं देहातीतं देहातिरिक्तं श्रुत्या ॥ तस्माद्वा एतस्मादन्नर-
 समयात् अन्योत्तरात्मेत्यादिकया च ॥ पुनर्युक्त्या ॥ एकस्मिन् कर्तृकर्मविरोध इत्यादिरूपया श्रुणु ॥ अवधार- रामः
 यदेहातीतत्वे किमाकारात्मेत्यत आह ॥ सदाकारमस्तीत्येतन्मात्रव्यवहारकारणभूताकारो यस्य तं ॥ ॥ ॥ ९

एवंविधोस्तीतिचेत्कृतो न दृश्यत इत्यत आह ॥ भवादृशैः श्रुत्याचार्यश्रद्धाशून्यैः सुदुर्दर्शसर्वथादर्शनायोग्यं तस्य द्रष्टृरूपत्वादेवेत्यर्थः ॥ यद्वा पूर्वं श्लोकोक्तद्वितीयापेक्षया समाधानार्थोयं श्लोकः ॥ स्वात्मानमिति ॥ ३० ॥ तदेवाहामित्यादिसप्तभिः परदेहादन्य आत्माहंशब्देन शब्दस्य पलक्षणं प्रत्ययस्यापि विख्यातः प्रसिद्धः किंलक्षण एक एव स्थित एवेति प्रत्येकमवधारणं ॥ तु शब्दः पूर्वोक्तवैलक्षण्यद्योतकस्तदेवाह ॥ स्थूलो देहकः देह एव देहकः स्वार्थेकः प्रत्ययः कथं पुमान्पुरुषः आत्मा स्यान्न कथं विदित्यर्थः देहस्थानात्मत्वे हेतुमाह ॥ अनेकतां परस्पर

देहातीतं सदाकारं सुदुर्दर्शं भवादृशैः ॥ ३० ॥ अहंशब्देन विख्यात एक एव स्थितः परः ॥ स्थूलस्त्वेकतां प्राप्तः कथं स्यादेहकः पुमान् ॥ ३१ ॥ अहं द्रष्टृ तया सिद्धो देहो दृश्यतया स्थितः ॥

भिन्नतां प्राप्तः एवं तमः प्रकाशवदतिविलक्षणत्वेऽपि देहस्यात्मत्वं बुवन्नस्ति मूढत्वादुपेक्ष्यः इति भावः ॥ ३१ ॥ तदेवातिवैलक्षण्यं दर्शयति ॥ अहमहंशब्दप्रत्ययालंबन आत्मा द्रष्टृ तया शब्दादिविषयप्रकाशतया सिद्धः शब्दं शृणोमीत्यादिव्यवहारेण प्रसिद्धः देहस्तु दृश्यतया शब्दादिवत्प्रकाश्यतया स्थितः ॥ तत्र हेतुः मया यं देह इति घटादिवत्स्वीयसंबन्धितया निर्देशाद्यवहारतः ॥ एवमुभयोर्वैलक्षण्ये सति कथं देहकः

अ-नु-
१०

पुमान्स्यादिति व्याख्यातार्थश्चतुर्थः पादः ॥ एवमग्रेपि बोद्धव्यं ॥ ३२ ॥ पुनर्वैलक्षण्यांतरमाह ॥ अहमिति व्याख्यातार्थं जायते स्तीत्यादि षड्विकाररहितः ॥ तुर्वैलक्षणे देहो नित्यं सर्वकालं विकारवान् ॥ अत्र किं प्रमाणमत आह ॥ इति साक्षात्प्रत्यक्षप्रमाणेन प्रतीयतेऽनुभूयते ॥ एवं सति कथं स्यादिति ॥ ३३ ॥ एवं युक्त्या देहात्मनोर्वैलक्षण्यमुक्ताश्रुत्याप्याह ॥ यस्मात्परं नापरमस्ति किंचिद्यस्मान्नाणी योन्या योस्तिकश्चित् ॥ वृक्ष इव

ममायमिति निर्देशात्कथं स्यादेहकः पुमान् ॥ ३२ ॥ अहं विकारहीनस्तु देहो नित्यं विकारवान् ॥ इति प्रतीयते साक्षात्कथं ॥ ३३ ॥ यस्मात्परमिति श्रुत्या तथा पुरुषलक्षणं ॥ विनिर्णीतं विमूढेन कथं स्यात् ॥ ३४ ॥ सर्वं पुरुष एवेति सूक्ते पुरुष संज्ञिते ॥

स्तब्धोदिविति षट्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वमिति ॥ तथा प्रसिद्धयैतिरीयश्रुत्या कृत्वेति करणे तृतीया विनिर्णीतं विचार्य स्थापितं पुरुषस्यात्मनो लक्षणं विमूढेन विगतमूढभावेनातिचतुरेण श्रुत्यर्थविवेचनकुशलेनेत्यर्थः इयं कर्तरितृतीया अन्यत्पूर्ववत् श्रुत्यर्थविवेचनकुशलेनेत्यर्थः इयं कर्तरितृतीया ॥ विनिर्णीतं विचार्य स्थापितं ॥ असत्पूर्ववत् ॥ यद्वा श्रुत्येति कर्तृपदमस्मिन् पक्षे विमूढेनेति देहात्मनादिनं प्रति संबोधनं विमूढानां न स्वामिन् पूर्वशिरोमणिता देवश्रुतीर्नाद्रि

दी-

यस्य इति भावः ॥ ३४ ॥
रामः
१०

न केवलमनयैकैव श्रुत्या निर्णीतं किं त्वन्यथापीत्याह ॥ यतो हेतोः श्रुत्या वेदाख्य परदेवतया पुरुष एवेदं
सर्वमिति पुरुषसंज्ञिते सूक्तेषु च्यते पुरुषलक्षणमिति पूर्वश्लोकादध्याहारः ॥ अतः कथं स्यादिति पूर्वव
त् ॥ ३५ ॥ अपरयापि श्रुत्यैव मेव निर्णीतमित्याह ॥ असंगो ह्ययं पुरुष इति श्रुत्या बृहदारण्यके वाजसनेयोपनि
षदि पुरुषः असंगः प्रोक्तः ॥ देहकस्त्वनंतमलसंश्लिष्टः कथं प्रमान्यादिति ॥ ३६ ॥ तत्रैवान्यप्रकारेणापि देहात्म

अप्युच्यते यतः श्रुत्या कथं स्यात् ॥ ३५ ॥ असंगः पुरुषः प्रोक्तो बृहदारण्यकेऽपि च ॥ अनंतमलसंश्लिष्टः क
थं ॥ ३६ ॥ तत्रैव च समाख्यातः स्वयं ज्योतिर्हि पुरुषः ॥ जडः परप्रकाशोऽसौ कथं स्याद्देहकः प्रमान् ॥ ३७ ॥
प्रोक्तोऽपि कर्मकांडे न ह्यात्मा देहाद्विलक्षणः ॥ नोर्बलक्षणं निरूपितमित्याह ॥ तत्रैव बृहदारण्यक एव
त्यर्थः ॥ अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिर्भवतीति श्रुत्या स्वयं ज्योतिः पुरुषः समाख्यातः ॥ हीति विद्वत्प्रसिद्धं व्योतय
ति ॥ असौ घटादिवृद्धशोऽतएव परप्रकाशस्ततएव जडो देहकः ॥ कथं प्रमानस्यादिति व्याख्यातं ॥ ३७ ॥ अ
थास्तामिदं ज्ञानकांडं कर्मकांडेऽपि देहात्मनोर्भेद एव वर्णित इत्याह ॥ प्रोक्त इति ॥ हि यस्मादुक्तार्थः कर्मकांडे नापिया
वन्तीव मग्निहोत्रं जुह्यादित्यादिरूपेण चित्तशोधककर्मप्रतिपादकेन वेदभागेनेत्यर्थः ॥ आत्मा देहाद्विलक्षणः

प्रोक्तः कथं स्यात् ॥

अ.नु.
११

नित्यः कृत इत्यत आह ॥ देहपातानंतरं तत्फलमनित्यं कर्मफलं यत आत्मा भुंक्ते ॥ तो नित्य इत्यर्थः ॥ चकारान्यायसां-
ख्यादावप्येवमेव देहात्मनो भेदो वर्णित इति दर्शितं ॥ ३८ ॥ नन्वेवं सति वेदांतिनामपसिद्धांतः स्यादित्यत आह ॥ लिं-
गं लिङ्गशरीरं तस्योक्तादिधर्मविशिष्टमयं नित्यापरोक्षस्वभावः प्रमानकं च स्यान्नकं चिदित्यर्थः ॥ चकाराकार-
णशरीरमपि निराकृतं ॥ अनयो रपि भेदे वैलक्षण्यरूपं हेतुमाह ॥ अनेकसंयुक्तं देवमनुष्यादिना न स्थूलशरीरं
संबंधं यद्वा श्रोत्रादिबुद्ध्यंत सप्तदशकलासंयुक्तं तथा चलं च चलं मनः प्रधानत्वादित्यर्थः ॥ पनर्दश्यं ममेदं श्रोत्रं ममे-
नित्यं तत्फलं भुंक्ते देहपातादनंतरं ॥ ३८ ॥ लिङ्गं चानेकसंयुक्तं चलं दृश्यं विकारि च ॥ अव्यापकम-
सद्रूपं तत्कथं स्यात्प्रमानयं ॥ ३९ ॥ एवं देहद्वयादन्य आत्मा पुरुष ईश्वरः ॥ सर्वात्मा सर्वरूपश्च सर्वा-
तीतो ह्मव्ययः ॥ ४० ॥ इत्यात्मदेहभागेन प्रपंचस्यैव सत्यता ॥ ४१ ॥ दं मन इत्यादिममतास्पदत्वेनात्मन-
उपसर्जनभूतं च पुनर्विकारि उपचयादिमतं ॥ अव्यापकं परिक्लिप्तमसद्रूपमात्मज्ञानैकबाध्यं च ॥ अत्रेदमाकृतं ॥
यद्यपि लिङ्गशरीराध्यासेनात्मनः कर्तृत्वभोक्तृत्वादिभावस्तथाप्यात्मनः स्वतस्तदभावज्ञानाध्यासनिवृत्तावका-
र्तृभोक्तृत्वादिभावसिद्धिरिति वेदांतिनां न किंचिदप्यपसिद्धांतो न्यवदिति मंगलं ॥ ३९ ॥ इदानीं पूर्वोक्तमर्थमु-
पसंहरति ॥ एवं पूर्वोक्तप्रकारेण देहद्वयात्स्थूलसूक्ष्मलक्षणादन्योभिन्न आत्मा कोसावित्याह ॥ पुरुषः शरीराधि-

दी-

॥ इति ॥
॥ श्रीवः नेः ॥
॥ इति ॥
॥ रामः ॥
११

ईश्वरस्तत्र हेतुः॥सर्वात्मा तर्ह्यहं तहानिः स्यादित्यत आह॥सर्वरूपः एवं सति विकारित्वं स्यादत आह॥सर्वा
 तीतः एतादृश आत्मा चेदस्ति तर्हि कुतो नोपलभ्यत इत्यत आह॥अहं प्रत्यक्षोहं शब्दप्रत्ययालंबनत्वेन स
 र्वदोषलब्धिस्वरूप इत्यर्थः॥तर्ह्यहंकारः स्यान्नेत्याह॥अव्ययः अपक्षयादिविकारशून्यः॥अहंकारसा
 क्षीतिभावः॥४०॥नन्वात्मनो देहद्वयातिरिक्तत्वप्रतिपादनमनर्थकमिति शङ्कते॥इतीति॥इति पूर्वोक्त
 प्रकारेण वर्णितेनात्मदेहविभागेन प्रपञ्चस्यैव सत्यतैव तथोक्ता यथा तर्कशास्त्रेण ततः प्रपञ्चसत्यत्वप्र
 यथोक्ता तर्कशास्त्रेण ततः किंपुरुषार्थता॥४१॥इत्यात्मदेहभेदेन देहात्मत्वं निवारितं॥इदानीं
 देहभेदस्य ह्यसत्त्वं स्फुटमुच्यते॥४२॥चैतन्यस्यैकरूपत्वाद्देहोयुक्तो न कर्हिचित्॥ तिपादना किंपुरु
 षार्थता कुत्सितपुरुषार्थत्वं भयनिरस्यभावादित्यर्थः॥द्वितीयाहैभयं भवतीति श्रुतेः॥४१॥भेदज्ञानस्याभेद
 ज्ञानं प्रतिकारणत्वादात्मदेहविभागकथनं नानर्थकमित्याह॥इतीति॥इति पूर्वोक्तेनात्मदेहभेदेनात्मनो देहादृथक्
 करणेन देहस्यैव प्राप्तं वाच्यं कथं तेनात्मत्वं तन्निवारितं॥इदानीं मुत्तरग्रंथेन तस्य देहभेदस्यासत्त्वमात्मसत्ता
 तिरिक्तसत्ता राहित्यं स्फुटं स्पष्टं यथा स्यात्तथा हीति प्रसिद्धमुच्यते॥४२॥तदेवाह चैतन्यस्येति॥चैतन्यस्य सर्वभूत

अ.नु.
१२

भौतिकप्रपञ्चाधिष्ठानप्रकाशकस्य पदः प्रकाशते पदः प्रकाशते इत्यादिष्वेकरूपत्वादेकाकारत्वाद्धेतोः कर्हि
चित्कस्यां चिदवस्थायामपि भेदो न युक्तो न यथार्थ इत्यर्थः ॥ तर्हि जीवभेदः सत्यः स्यादित्यत आह ॥ जीवत्वं चेति
जीवत्वं च कारोप्यर्थः ॥ मृषामिथ्याज्ञेयं ॥ तदुपाधेरेवांतः करणादेर्मायामयत्वादित्यर्थः ॥ अधिष्ठानसत्यत्वे
न कल्पितमिथ्यात्वबोधे दृष्टं तमाह ॥ यथारज्जौ तदज्ञानात् वक्रतादिसादृश्येन मंदो धकारे सर्पग्रहणा बुद्धि
रव्युत्पन्नस्य भवति ॥ तथैवात्मन्यात्माज्ञानात् प्रकाशसादृश्यादविशेषप्रकाशे चिज्जडग्रंथिरूपविदाभासभ

जीवत्वं च मृषाज्ञेयं रज्जौ सर्पग्रहो यथा ॥ ४३ ॥ रज्ज्वज्ञानात्क्षणेनैव यद्द्रज्जुर्हि सर्पिणी ॥ भातितद्
चित्तिः साक्षाद्विश्वाकारेण केवला ॥ ४४ ॥ उपादानं प्रपञ्चस्य ब्रह्मणो न्यन्नविद्यते ॥ तस्मात्सर्वप्रपञ्चो
यं ब्रह्मैवास्ति न चैतरत् ॥ ४५ ॥ मोभवतीति वेदांतसिद्धांतरहस्यं ॥ ४३ ॥ इदानीं पूर्वोक्तमेव दृष्टं तं विवृण्वन्

सर्वस्यापि प्रपञ्चस्य ब्रह्मरूपतामाह ॥ रज्जेति ॥ केवलेति विशेषणेन पूर्वावस्थामपरित्यज्यावस्थांतरप्राप्तिलक्ष
णदिवृत्तौ पादानत्वमेवोक्तं नारंभोपादानत्वं नापि परिणामोपादानत्वमिति बोध्यं ॥ अन्यत्स्पष्टं ॥ ४४ ॥ अत्र हेतूनदर्श
यन् पूर्वोक्तमुपसंहरति ॥ उपादानमिति ॥ यस्मात्प्रपञ्चस्याकाशादिदेहांतस्य जगद्विस्तारस्य ब्रह्मणो मायाशबलात्

शी.

रामः

१२

चैतन्यादन्यस्परमाणवोयद्वाप्रकृतिरुपादानंकारणंविशेषोनविद्यतइति॥तस्माद्वाएतस्मादात्मनभाकाशः
संभूतइत्यादिश्रुतेः॥तस्माद्धेतोरिसादिस्यष्टमन्यत्॥४५॥ननुव्याप्यव्यापकतारूपेभेदेजाग्रतिसतिकथंप्रपंच
स्यब्रह्मतेत्याशंक्याह॥व्याप्यमंतरंव्यापकंवाह्यंतयोर्भावोमिथ्याघटाकाशादिवतकल्पितत्वादसत्यइत्यर्थः॥त
त्रप्रमाणमाह॥इदंब्रह्मेदंसन्नमितिप्रकृत्येदंसर्वेयदयमात्मेत्यादिश्रुतिरूपेभ्यराज्ञाबलादित्यर्थः॥ततःकिमत

व्याप्यव्यापकतामिथ्यासर्वमात्मेतिशासनात्॥इतिज्ञातेपरेतत्वेभेदस्यावसरःकृतः॥४६॥श्रुत्या
निवारितंनूनंनानात्वंस्वमुखेनहि॥कथंभासोभवेदन्यःस्थितेचाद्वयकारणे॥४७॥दोषोपि
विहितःश्रुत्यामृत्योर्मृत्युसगच्छति॥

आह॥इतिज्ञातेइत्यादिसुगमं॥४६॥ननुप्रत्यक्षेणभासमानो
व्याप्यव्यापकभावःकथंमिथ्येत्याशंक्याह॥श्रुत्येति॥नूनमितिनिश्चये॥हीतिप्रसिद्धौ॥श्रुत्यानेह नानास्ति
किंचनेत्यादिरूपयेत्यर्थःनानात्वंनिवारितं॥तेनचनानालनिवारणेनाद्वयेकारणेअभिन्नोपादानेब्रह्मणि
स्थितेसतिभासोव्याप्यव्यापकतादिप्रतिभासःकार्यभूतोऽन्यःस्वकारणातिरिक्तःकथंभवेन्नकथंचिदित्यर्थः॥
४७॥किंचभेददृष्टेर्दोषश्रवणादपिकारणानभिन्नमेवकार्यमित्याह॥दोषइति॥मृत्योःसमृत्युमाप्नोतिपदहानानवप

इत्येतिरूपश्रुत्याइत्यर्थः॥

अनु-
१३

तत्र मृत्योरनंतरं मृत्युं जन्म मरण परं परा मित्यर्थः ॥ स्पष्टमन्यत ॥ ४८ ॥ तर्हि किं कुर्यादित्याह ॥ ब्रह्मण इति ॥ ब्रह्म
त्वादपरिच्छिन्नत्वात्परमात्मनः जायंते इत्युत्पत्तिः स्थितिप्रलययोरुपलक्षणं ॥ यतो वेत्यादिश्रुतेः ॥ यस्मादेवं त
स्माद्देतोरेतानि भूतानि ब्रह्मैव भवंति सन्मात्रब्रह्मरूपाणीत्यवधारयेत्तन्निश्चिनुयादिति ॥ ४९ ॥ ननु नानानामरू
पकर्मभेदेन विचित्राणि भूतानि कथमेकब्रह्मात्मकानि इत्याशंक्याह ॥ ब्रह्मैवेति ॥ न यं वा इदं नाम रूपं कर्म इति

इह पश्यति नानात्वं मायया वंचितो नरः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मणः सर्वभूतानि जायंते परमात्मनः ॥ तस्मादेता
नि ब्रह्मैव भवंतीत्यवधारयेत् ॥ ४९ ॥ ब्रह्मैव सर्वनामानिरूपाणि विविधानि च ॥ कर्मण्यपि सम
ग्राणि विभर्तीति श्रुतिर्जगौ ॥ ५० ॥ सुवर्णज्जायमानस्य सुवर्णत्वं च शाश्वतं ॥

बृहदारण्यकश्रुतिरिति
जगौ गायति ॥ स्वाधिकारिणः श्रावयामासेत्यर्थः ॥ इति किमत आह ॥ ब्रह्मैव सर्वनामान्याकाशादिदेहांतान
संज्ञाविशेषान् ॥ च पुनर्विविधानिरूपाण्यवकाशादिद्विपदांतान् नानाकारविशेषान् ॥ अपिशब्दश्चार्थः ॥
रूपग्रहणं गंधादिग्रहणस्याप्युपलक्षणं ॥ समग्राणि कर्मण्यवकाशप्रदानादीनि कर्माणि स्नानशौचांतान्
क्रियाविशेषान् विभर्ति ॥ रज्वादिकमिव सर्पादिप्रतिभासं दधात्यधिष्ठानदर्शनशून्यान् प्रतिदर्शयतीत्यर्थः ॥ ५० ॥

रामः
१३

अत्रलोकप्रसिद्धदृष्टान्तमाहसुगमं॥५१॥एवंकर्तृकर्मदिकारकषट्कस्याप्येकाधिष्ठानरूपत्वेसिद्धेपिभे
रदर्शिनोभयमाह॥स्वल्पेति॥स्वल्पमप्यंतरमुपास्योपासकरूपंभेदंरुत्वाकल्पयित्वायस्तिष्ठतितस्यभयं
भाषितं॥यदाह्येवेषतस्मिन्नुदरमंतरंकुरुतेअथतस्यभयंभवतिइत्यादिश्रुतेः॥५२॥ननुप्रकाशतमसो
रिवपरस्परविरुद्धस्वभावयोर्द्वैताद्वैतयोःकृतएकाधिकरणत्वमित्याशंक्यावस्थाभेदादित्याह॥यत्रेति॥यत्र

ब्रह्मणोजायमानस्यब्रह्मत्वंवतथाभवेत्॥५१॥स्वल्पमप्यंतरंरुत्वाजीवात्मपरमात्मनोः॥यःसंति
ष्ठतिमूढात्माभयंतस्यापिभाषितं॥५२॥यत्राज्ञानाद्वेद्वैतमितरस्तत्रपश्यति॥आत्मत्वेनयदासर्वं
नेतरस्तत्रचाण्वपि॥५३॥यस्मिन्सर्वाणिभूतानिह्यात्मत्वेनविजानतः॥

यस्यामज्ञानावस्थायांइतरो
न्योज्ञानेनद्वैतमिवभवेत्तत्रतस्यामज्ञानावस्थायांइतरोन्योन्यस्यस्यति॥चशब्दःपूर्वोक्तवैलक्षण्यं सूचयति॥यदा
यस्मिन्ज्ञानकालेसर्वमात्मत्वेनैवभवेत्तत्रतस्मिन्ज्ञानकालेइतराण्यपि किंचिदप्यन्यन्नपश्यति॥सकार्याज्ञा
ननिवृत्तेरितिभावः॥५३॥ननुद्वैतादर्शनेकःपुरुषार्थइत्याशंक्यश्रुतिमर्थतःपठति॥यस्मिन्अवस्थाविशेषे
सर्वाणिभूतान्यात्मत्वेनात्मभावेनविजानतःअपरोक्षेणसाक्षात्कुर्वताधिकारिणःपुरुषस्यतसेतिषष्ठीसप्तम्यर्थे

॥ सं. ॥
॥ १४ ॥

गुणत्रयविनिर्मितं मायाकल्पितमित्यर्थः॥ तर्हि किं सत्यमत आह॥ अस्यावस्थात्रयस्येति शेषं स्पष्टं॥ ५८॥ न
न्ववस्थात्रयं मिथ्या भवतु जीवस्तु सत्य इत्यतः॥ सदृष्टं तमाह॥ यद्वदिति॥ ब्रह्मणि वीक्ष्यमाणे आत्मत्वेन साक्षा
त्कृते सति जीवत्वं न पश्यतीत्यन्वयः॥ दृष्टं तस्तु स्पष्ट एव॥ ५९॥ अज्ञानावस्थायां प्रतीयमानो जीव ब्रह्मभेदः स
नाममात्र इति बहु दृष्टं तैराह॥ रजतस्य रज्यातिर रज्यानामेति यावत्॥ परे परे ब्रह्मणि जीवशब्दस्तथा शेषं स्पष्टं

अस्य दृष्टा गुणातीतो नित्यो ह्येकश्चिदात्मकः॥ ५८॥ यद्वन्मृदि घट भ्रांतिः शुक्तौ वारजतस्थितिः॥ तद्व
द्ब्रह्मणि जीवत्वं वीक्ष्यमाणेन पश्यति॥ ५९॥ यथा मृदि घटो नाम कनके कुण्डलाभिधा॥ शुक्तौ हिरजत
रज्यातिर्जीवशब्दस्तथा परे॥ ६०॥ यथैव योमिनी ललं यथानीरं मरुस्थले॥ पुरुषत्वं यथा स्याणौ तद्वद्वि
श्वं चिदात्मनि॥ ६१॥ यथैव शून्ये वेतालो गंधर्वाणां परं यथा॥ यथा काशे हि चंद्रत्वं तद्वत्सत्ये जगत्स्थितिः॥

॥ ६०॥ न केवलं जीव एव नाममात्रः किंतु सर्वे विश्वमपि ब्रह्मणि नाममात्रमित्यनेक दृष्टं तैराह॥ स्पष्टं॥ नाममात्रप्रपंचस्य
मिथ्यात्ववासनादाकार्यपदममेवार्थं बहुभिर्लोक दृष्टं तैः प्रपंचयति॥ यथैव शून्य इत्यादि त्रिभिः शून्ये निर्जने देशे वेतालो
अकस्मादाभासमानो भूतविशेषः गंधर्वपुरस्यापि शून्याधिष्ठानत्वं जेयं गंधर्वनगरं नाम राजनगराकारो नीलपीतादिमे

परं च नाविशेषः॥ स्पष्टमन्यतः॥ ६२॥

अ.नु
१५

सुगमं॥अपिच॥६३॥तत्रपादत्रयंस्पष्टं॥ननुकिमनेनमिथ्यात्ववासनादाढ्येनातआह॥तदभावतो नानाभावत
स्तद्वत्तत्तेयं॥वाचारंभणविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादिश्रुतेः॥६४॥ननुयत्रहिद्वैतमिवभवती
त्यादिश्रुत्यर्थदर्शनेनावस्थानयविदेहमोक्षावुक्तौननुजीवन्मोक्षइत्याशंक्याह॥किंच॥सर्वोपीति॥सर्वोपि
यथातरंगकल्लोलैर्जलमेवस्फुरत्यलं॥पात्ररूपेणताम्रंहिब्रह्मांडोचैस्तथात्मता॥६३॥घटना
म्नायथाष्टथोपटनाम्नाहितंतवः॥जगन्नाम्नाचिदाभातिज्ञेयंतदभावतः॥६४॥सर्वोपिअ
वहारस्तुब्रह्मणाक्रियतेजनेः॥अज्ञानान्विजानंतिमृदेवहिषदादिकं॥६५॥कार्यकारणतानि
त्यमास्तेघुटमृदोर्यथा॥तथैवश्रुतियुक्तिभ्यांप्रपंचब्रह्मणोरिह॥६६॥गृह्यमाणेघटेयद्वन्मृत्ति
कायातिवैबलात्॥वीक्षमाणेप्रपंचेपिब्रह्मैवाभातिभासुरं॥६७॥लौकिकेवेदिकश्चेति॥शेषंस्पष्टं॥
अत्रायंभावः॥अज्ञाननिवृत्तिरेवजीवन्मृत्तिर्ननुद्वैतादर्शनमिति॥६५॥तत्रहेतुंसदृष्टान्तमाह॥यथासोम्येकेनम
त्पिंडेनसर्वंमृन्मयंविज्ञातंस्यादित्यादिश्रुतिः॥युक्तिस्तुकार्यकारणयोरन्यत्वेएककारणज्ञानात्सर्वकार्यज्ञानंनस्यादि
तिसुगममन्यत्॥६६॥कार्यकारणताअनन्यत्वमेवस्पष्टयतिगृह्यमाणेतिप्रमाणनिरपेक्षतयैवभासनशीलं॥स्पष्टम

दी.

॥६७॥

रामः
१५

ननु ब्रह्मणि भासमाने प्रपंचो न भासेदित्याशंक्यावस्थाभेदे नोभयमपि भासत इति सदृष्टं तमाह ॥ सदैवेति ॥
तत्र ज्ञानिनः सदैवात्मा विशुद्धोऽज्ञानतत्कार्यमलरहितत्वान्निष्प्रपंचोस्ति ॥ अज्ञानिनस्तु सदैवाशुद्धोस्ति वेहो
तितत्प्रसिद्धौ ॥ उभयत्रापि दृष्टं तः यथेति तत्र ज्ञानिनः निर्विषयत्वेनाभयं करी अज्ञानिनस्तु विपरीतत्वेन सर्परू-
पिणीति ॥ द्विविधायं भावः ॥ ब्रह्म यद्यपि स्वयंप्रकाशत्वेन सदाभात्येव तथापि रूढत्वेन पुरुषार्थोपयोगीति

सदैवात्मा विशुद्धोस्ति ह्यशुद्धोभातिवै सदा ॥ यथैव द्विविधारज्जुर्ज्ञानिनो ज्ञानिनो निशं ॥ ६८ ॥ य-
थैव मृन्मयः कुम्भस्तद्देहोऽपि चिन्मयः ॥ आत्मानात्मविभागोऽयं बुधैर्वक्रियते बुधैः ॥ ६९ ॥ सर्पत्वेन य-
थारज्जुरजतत्वेन शुक्तिका ॥ विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथात्मता ॥ ७० ॥ घटत्वेन यथा पृथ्वी पट-
त्वेनैव तंतवः ॥ विनिर्णीता ॥ ७१ ॥ कनकं कुंडलत्वेन तरंगत्वेन वैजलं ॥ विनिर्णीता ॥ ७२ ॥

ज्ञानिनं प्रति
नाज्ञानिनं सूर्यदीपादिरिव चक्षुष्मदं धाविति दिक् ॥ ६८ ॥ नन्वात्मा यदि सदैव निष्प्रपंचत्वेन भातितर्हि किमर्थं दे-
हात्मभेदो वर्णित इत्याशंक्या विवेकिनो देहव्यतिरेकबोधार्थं ॥ विवेकिनस्तु अर्थस्येति सदृष्टं तमाह ॥ यथेति
तत्राबुधैरित्यकारप्रश्लेषमुधैर्वक्रियतेऽपि तु नेतिका कुव्याख्यानं अन्यत्सर्वसुगमं ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

अ.नु. ॥७३॥ इदानीम विवेकिनः कल्पितदेहतादात्म्यं सदृशं तमाह ॥ सर्पत्वेति ॥ घटत्वेति ॥ कनकत्वेति ॥ पुरुषत्वेति ॥
 १६ गृहत्वेति ॥ सर्पत्वेनेत्यादि पंचभिः ॥ एषां पंचानामपि श्लोकानामर्थः स्फुटतर एवास्तीति न व्याख्यायते ॥ ७४ ॥

पुरुषत्वेन यथा स्थाणुर्जलत्वेन मरीचिका ॥ विनि ॥ ७३ ॥ गृहत्वेनैव काष्ठानि खड्गत्वेनैव लोहता ॥
 विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथात्मता ॥ ७४ ॥ यथा वृक्षविपर्ययो जलाद्रवतिकस्य चित् ॥ तद्वदा
 त्मानि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ७५ ॥ पोतेन गच्छतः पुंसः सर्वभाति विचंचलं ॥ तद्वदा त्मानि देह
 त्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ ७६ ॥ पीतत्वं हियथा श्वभेदो वा द्रवतिकस्य चित् ॥ तद्वदा ॥ ७७ ॥ चक्षुर्भ्यां
 भ्रमशीलाभ्यां सर्वभाति भ्रमात्मकं ॥ तद्वदा ॥ ७८ ॥ अलातभ्रमणेनैव वर्तुलं भाति सूर्यवत् ॥ त
 द्वदा ॥ ७९ ॥ महत्वे सर्ववस्तूनामणत्वं ह्यतिदूरतः ॥ तद्वदा ॥ ८० ॥ सूक्ष्मत्वे सर्वभावानां स्थूलता चोपने
 त्रतः ॥ तद्वदा ॥ ८१ ॥ काचभूमौ जलत्वं वाजले भूमौ हि काचता ॥ तद्वदा ॥ ८२ ॥ यद्वदग्नौ मणित्वं हि मणौ
 वा वह्निता प्रमानं ॥ तद्वदा ॥ ८३ ॥

नन्यथा निर्णये किं कारणमिति तदज्ञानमेवेति सदृशं तमाह ॥ यथा वृक्षेत्या
 दिद्वादशभिः ॥ ७५ ॥ तत्र पोतेन नौकया ॥ स्पष्टमन्यतः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ हीति सर्वलोकप्रसिद्धौ ॥ अतएव

पिष्टपेषणादुपरम्यते ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥
 रामः
 १६

॥८४॥८५॥शरीर्युपलक्षणं सूर्योदीनामपिशेषं स्पष्टं ॥ एवं द्वादशश्लोकोक्तमर्थमुपसंहरति ॥ ८६ ॥ एवमुक्तेन प्रकारेणात्मन्यविद्यातः आत्माज्ञानात् देहाध्यासो मनुष्यो हमित्यादिबुद्धिर्जायते भवति ॥ हीति प्रसिद्धं ॥ नन्वेतस्य निवृत्तिः कुतो भवेदिति चेदात्मज्ञानादेवेत्याहोत्तरार्द्धेन ॥ स एव देहाध्यास एवात्मपरिज्ञानात् ब्रह्मात्मैक्यसाक्षात्कारादात्मन्यज्ञानतत्कार्यरहिते प्रत्यगभिन्ने ब्रह्माणिलीयते ब्रह्मस्वरूपेणावतिष्ठते ॥ न ह्यधिष्ठानं विना

अभेषु सत्सु धावत्सु सोमो धावति भाति वै ॥ तद्वन् ॥ ८४ ॥ यथैव दिग्विपर्यासो मोहाद्भवति कस्यचित् ॥ तद्वन् ॥ ८५ ॥ यथा शरीजले भाति चंचलत्वेन कस्यचित् ॥ तद्वदात्मनि देहत्वं ॥ ८६ ॥ एवमात्मन्यविद्यातो देहाध्यासो हि जायते ॥ स एवात्मपरिज्ञानाल्लीयते च परात्मनि ॥ ८७ ॥ सर्वमात्मतया ज्ञातं जगत्स्थावरजंगमं ॥ अभावात्सर्वभावानां देहैतां चात्मता कृतः ॥ ८८ ॥ आत्मानं सततं जानन् कालं नयमहाद्युते ॥

रोपितस्य स्वरूपमस्ति चकारादध्यासकारणमज्ञानमपिलीयत इति ॥ अन्यथा ध्यासलयाभावादित्यर्थः न हि कारणे सति कार्यस्य लयः संभवति ॥ तस्मादात्मज्ञानादेव सकारणकार्याध्यासनिवृत्तिरित्यलं पल्लवितेन ॥ ८७ ॥ एतदेव विवृणोति सर्वमिति ॥ आत्मतादेहस्येत्यर्थः ॥ स्पष्टमन्यत् ॥ ८८ ॥ ननु ज्ञानिनो निष्प्रपंचा देहानां च ४

स्मृत्या मम किं प्राप्त

अ.नु.
१७

गैर्निर्

न ह्यन्यभोजनेनान्यस्तृप्यतीति चेदत आह ॥ आत्मानमिति ॥ भो महाद्युते कामादिपराभवेन स्वहितसाधनोन्मुख
स्व आत्मानं सततं सुप्तिपर्यंतं जानन्वेदांतवाक्यैर्विचारयन्कालं नयातिक्रमस्वविचारसाध्यज्ञानानंतरं चाखिलं
प्रारब्धं चरमदेहं भक्तं कर्मभुंजनं सुखदुःखाभासानुभवेन क्षययन्समुद्देगं कर्तुं नार्हसीति ॥ ८९ ॥ वस्तुतस्तु
प्रारब्धमेव नास्तिकृतो भोगः कृतस्तस्मिन् द्वे गकारणं कृतस्तस्मात्तन्निषेधोपदेश इति वेदांतसिद्धांतरहस्यं वक्तुं
प्रतिजानत आचार्याः ॥ अत्रेयं प्रक्रिया ॥ जगत्प्रतीतिरिन्ध्रालौकिकी शास्त्रियानुभविकी चेति ॥ तत्राद्यायारमा

प्रारब्धमखिलं भुंजनं नोद्देगं कर्तुं नार्हसि ॥ ८९ ॥ उत्पन्ने ध्यात्मविज्ञाने प्रारब्धं नैव मुंचति ॥ इति यकु
यतेशास्त्रं तन्निराक्रियते धना ॥ ९० ॥ तत्त्वज्ञानोदयादूर्ध्वं प्रारब्धं नैव विद्यते ॥ देहादीनामसत्त्वात्
यथा स्वप्नो विबोधतः ॥ ९१ ॥ कर्मजन्मांतरो यं यत्प्रारब्धमिति कीर्तितं ॥

तु प्रातिभासिकी तासां निवृत्तिस्तु क्रमाद्देदांतश्रवणादित्रयसाक्षात्कारप्रारब्धस्यैर्भवति नान्यथेति ॥ तत्रेयं प्रति
ज्ञांत्यक्तप्रतीत्यभिप्रायेणेति ज्ञातव्यं ॥ श्लोकार्थस्तु स्पष्ट एव ॥ ९० ॥ तदेवाह ॥ तत्त्वेति ॥ ज्ञानेन सर्वव्यवहारकार
णाज्ञाननिवृत्तेः प्रारब्धाभाव इति श्लोकार्थः ॥ पदार्थस्तु स्फुट एव ॥ ९१ ॥ इदानीं प्रारब्धशब्दं व्युत्पादयन् उक्तमुप

संहरति ॥ कर्ममिति ॥ तत्र कर्ममिति विधिः ॥
रामः
१७

संचितक्रियमाणप्रारब्धभेदात्तन्मध्येभाविदेहारंभकंसंचितं॥तथावर्तमानदेहनिर्वर्त्यक्रियमाणंप्रारब्धं
तुवर्तमानदेहारंभकं॥तत्रयद्यपिसंचितंजन्मांतरेयमेव॥तथापिभाविदेहस्यापिप्रारब्धमेवभवति॥तेने
दंसिद्धमात्मनःस्वतःकर्तृत्वाभावात्कालत्रयेपिजन्मनास्तीतिसर्वमवदातं॥९२॥पूर्वाक्तंदृष्टंतंविवृण्वन्स
कारणजन्माभावेयुक्तिमाह॥स्वप्नेति॥स्पृष्टं॥९३॥ननुदेहादिप्रपंचस्ययतोवेत्यादिश्रुतेः॥सत्यब्रह्मजत्वात्क
थंप्रतिभासत्वमितिचेदुच्यते॥अत्रकारणद्विविधंनिमित्तोपादानभेदान्॥तत्रनिमित्तंनामोत्पत्तिमात्रकार

तनुजन्मांतराभावात्संसोनेवास्तिकर्हिचित्॥९२॥स्वप्नदेहोयथाध्यस्तस्तथैवायंहिदेहकः॥अ
ध्यस्तस्यकुतो जन्मजन्माभावे स्थितिः कुतः॥९३॥उपादानंप्रपंचस्यमृद्भांडस्येवकथ्यते॥

णं॥उपादानंतुउत्पत्तिस्थितिलयकारणंतत्रवेदांतैः॥मायांतुप्रकृतिविद्यादित्यादिभिःप्रपंचस्योपादानमज्ञानंय
ुच्यते॥चकाराद्ब्रह्मापि॥अत्रायंभावः॥नकेवलंत्रह्यैवजगत्कारणंनिर्विकारत्वात्तनापिकेवलमज्ञानंजडत्वात्॥त
स्मादुभयमिलितैवजगत्कारणंभवतीति॥सस्यानतेमिश्रणीकरोतीत्यादिश्रुतेः॥तत्रदृष्टंतः॥भांडस्यघटकरकादेर्मदि
नमृत्सिंङ्गवतत्रजलस्थानेवह्यपिंडीकरणसामर्थ्यसाध्यादज्ञानंतुमृत्तिकास्थानेआवरकसाम्यात्॥

अ.नु. तत्र ब्रह्मणो अविनाशित्वाद्ब्रह्मज्ञानेन तस्मिन् ज्ञान एव नष्टे सति विश्वता जीवजगदीश्वरात्मकजगद्भावः कनकाप्य
 १८ स्तीत्यर्थः ॥९४॥ मिथुनी भावस्यैव जगत्कारणतां सदृशं तं प्रपंचयति स्पष्टं ॥९५॥ इदानीं यदुक्तं तस्मिन् नष्टे कविश्वने
 नितत्प्रपंचयन् पूर्वोक्तं प्रारब्धाभावं सदृशं तमुपसंहरति सार्द्धं ॥ रज्जुरूप इति ॥ स्पष्टं ॥९६॥ स तदप्युक्तानर्थः ॥ ननु जी-
 वन्मुक्त्यन्यथा न पपत्या तत्र ब्रह्म समश्रुत इत्यादि श्रुतिः ॥ प्रारब्धं किमर्थं वक्ति इति चेदुच्यते ॥ अर्द्धं न अज्ञानेति ॥ अ-

अज्ञानं चेति वेदांते स्तस्मिन् नष्टे कविश्वता ॥९४॥ यथा रज्जुं परित्यज्य सर्पं गृह्णाति वै भ्रमात् ॥ तद्वत्सत्य-
 मविज्ञाय जगत्सृजति मूढधीः ॥९५॥ रज्जुरूपे परित्ज्ञाते सर्पं खंडं न तिष्ठति ॥ अधिष्ठाने तथा ज्ञाते
 प्रपंचे शून्यतां गते ॥९६॥ देहस्यापि प्रपंचत्वात् प्रारब्धावस्थितिः कुतः ॥ अज्ञानजनबोधार्थं प्रारब्धं वक्ति
 वै श्रुतिः ॥९७॥ शीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् नष्टे परावरे ॥ ज्ञानिजनबोधार्थं प्रारब्धं वक्तीति ॥ ज्ञानेन सर्व-

व्यवहारकारणेऽज्ञानेन नष्टे सति ज्ञानिनः कथं व्यवहार इत्यज्ञानिभिरासिद्धे प्रारब्धादिति तद्वेधार्थमिति शेषं स्पष्टं
 ॥९७॥ किंतु हि ज्ञानिबोधार्थं वक्ति श्रुतिरिति चेदुच्यते ॥ शीयंतेति ॥ भिद्यते हृदयं शिरित्यादि श्रुत्या कर्माणीति ब-
 हुस्तं यत्स्फुटं गीतं तन्निषेधार्थं प्रारब्धाभावप्रतिपादनार्थं अन्यथा संचितक्रियमाणापेक्षया कर्माणीति हित्व मगा-

रामः
१८

इत्येतद्ब्रह्मात्मसाक्षात्काराच्चिज्जडग्रंथिभेदात्संचितक्रियमाणप्रारब्धारब्धत्रिविधकर्मसंश्रयांतं परमपुरुषार्थं
ज्ञानाविबोधार्थं श्रुतिर्वक्तीति भावः ॥ १८ ॥ उक्तं वै परीत्येवाधकमाह ॥ उच्यत इति ॥ एतत्प्रारब्धमज्ञेः श्रुतितात्पर्यं
नभिज्ञैः बलादविवेकसामर्थ्याच्चेदुच्यते यथार्थतया प्रतिपाद्यते ॥ चकारान्न नश्यतीति तदानर्थद्वयागमो
दोषद्वयप्राप्तिः ॥ तत्रानिमोक्षप्रसंगको दोषः द्वितीयस्तु ज्ञानसंप्रदायोक्ते दक इति ॥ न केवलं दोषद्वय एतस्या
प्रतिपत्तिरपि तु वेदांतमतहानं द्वैतयाथार्थ्यादित्यर्थः ॥ तर्हि किं प्रतिपत्तव्यमित्यत आह ॥ यत इति ॥ यतो यस्याः सकाशात्

बहुलं तन्निषेधार्थं श्रुत्या गीतं च यत्स्फुटं ॥ १८ ॥ उच्यते ज्ञेयं बलाच्चेतत्तदानर्थद्वयागमः ॥ वेदांतमत

हानं च यतो ज्ञानमिति श्रुतिः ॥ १९ ॥

ज्ञानं भवतीति तादृशी सेत्यर्थः ॥ श्रुतिर्ग्राह्येति शेषः ॥ सा श्रुतिस्तु ॥ त
मेव धीरो विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत ब्राह्मणः ॥ नानुध्यायाद्ब्रह्म शब्दान्वाचो विग्लापनं हितम् ॥ इत्यादि ॥ एतदभि
प्रायः क इति चेत् लिख्यते धीरो विवेकी ब्राह्मणो ब्रह्म भवितुमिच्छुस्तमेव वेदांतप्रसिद्धमात्मानं विज्ञायादौ परोक्ष
तो ज्ञात्वा नंतरं प्रज्ञामपरोक्षानुभवपर्यंतं वेदांतवाक्यविचारं कुर्वीत ब्रह्म कर्मोपासनाप्रतिपादकान् शब्दान्
वाक्यसंदर्भान् नानुध्यायान्न चिंतयेत् ॥ तर्हितान् ब्रूयात्किं नेत्याह ॥ वाचो विग्लापनं ग्लानिं करोति ॥ द्वैतशास्त्रपाठ

न हि तिसर्वानुभवसिद्धमित्यसंश्लेषवितेन ॥ १९ ॥

अ.नु.
१९

तदेवमेतावताग्रंथसंदर्भेणमुख्याधिकारिणोवैराग्यादिसाधनचतुष्टयपूर्वकंवेदांतवाक्यविचारएवप्रत्यगभि
न्नब्रह्मापरोक्षज्ञानद्वारामुख्यमोक्षकारणमित्यभिहितं॥इदानीमसकृद्विचार्यापिबुद्धिमांद्यविषयासक्त्यादि
प्रतिबंधेनापरोक्षज्ञानंयस्यनजायतेतस्यमंदाधिकारिणोनिर्गुणब्रह्मोपासनमेवमुख्यसाधनमित्यभिप्रेत्यस
साधनंध्यानयोगंप्रतिजानतआचार्याः॥त्रिपंचेति॥अथोशब्दोऽधिकारभेदार्थः॥क्वचिदतदतिपाठस्तस्मिन्
क्षेयतोमंदाधिकारीविचारंनलभतेऽतोहेतोरित्यर्थः॥त्रिपंचत्रिगुणितानिपंचपंचदशेत्यर्थः॥अनेनाष्टांगयो

त्रिपंचांगान्यथोवक्ष्येपूर्वोक्तस्यहिलब्धये॥तैश्चसर्वैःसदाकार्येनिदिध्यासनमेवतु॥१००॥नि

त्याभ्यासादतेप्राप्तिर्नभवेत्सच्चिदात्मनः॥

गप्रतिपादकंपातंजलमवैदिकत्वाद्देशिकादिवदनादे
यमितिध्वनितं॥तत्संख्याकानिअंगानि॥निदिध्यासनांगिसाधकसाधनविशेषानूप्रयाजादिवदित्यर्थः॥
वक्ष्येइतिनिदिध्यासनप्रतिज्ञाप्रयोजनमाह॥पूर्वोक्तस्येति पूर्वोक्तस्यस्वरूपावस्थानलक्षणमोक्षस्यसि
द्धयइति॥हीतिवेदांतप्रसिद्धौ॥तुशब्दःपातंजलवैलक्षणेनलक्षणेनमोक्षस्यसिद्धयेइति॥सुगममन्यत
॥१००॥मंदाधिकारिणान्यत्सर्वकर्मसगुणोपासनविचाररूपंसाधनंविहायश्रद्धयाचार्योक्तप्रकारेणनिर्गु

रामः
१९

णब्रह्मैवनिदिध्यासेदित्याह॥नित्येतिस्पष्टं॥१॥ननुकानितान्यंगानियैःसहनिदिध्यासनंकर्तव्यमित्यपेक्षायांता
ल्यदिश्यतियमइत्यादिह्याभ्यां॥उतानार्थावभावपिश्लोको॥१०३॥इहानीमेतेषांप्रत्येकमुद्देशक्रमेणस्वाभिमतता
निलक्षणायाह॥सर्वमित्याद्येकविंशतिभिः॥सर्वमाकाशादिदेहांतंजगद्ब्रह्मबाधासामानाधिकरण्यद्वारास्था
णुपुरुषादिवदित्यर्थः॥इतिविज्ञानान्निश्चयाद्धेतोरिंद्रियाणांश्रोत्रादीनामेकादशकरणानांग्रामःसमूहस्तस्य

तस्माद्ब्रह्मनिदिध्यासेज्जिज्ञासुःश्रेयसेचिरं॥१॥यमोहिनियमस्त्यागोमौनंदेशश्चकालता॥आसनंमू
लबंधश्चदेहसाम्यंचटुकस्थितिः॥२॥प्राणसंयमनंचैवप्रत्याहारश्चधारणा॥आत्मध्यानंसमाधिश्च
प्रोक्तान्यंगानिवेक्रमात्॥३॥सर्वंब्रह्मेतिविज्ञानादिंद्रियग्रामसंयमः॥यमोयमितिसंप्रोक्तोऽभ्यसनीयो
मुहुर्मुहुः॥४॥सजातीयप्रवाहश्चविजातीयतिरस्कृतिः॥संयमः॥सम्यक्शब्दादिविषयाणांविनाशित्वसा

तिशयत्वादोषदर्शनात्सम्यक्त्वमित्यर्थः॥यमोविषयेभ्योनिवारणं॥अयंयमइतिसंप्रोक्तः॥ननुकेवलमहिंसादि
रित्यर्थः॥ततश्चकिमित्यतआह॥अयंमुहुर्मुहुर्भ्यसनीयइति॥४॥एवंयमंलक्षयित्वानियमंलक्षयति॥सजातीय
प्रसवागभिन्नब्रह्मतदेकाकारोवृत्तिप्रवाहः॥चकाराद्विजातीयतिरस्कृतिर्विजातीयंब्रह्मात्मविलक्षणंजगत्पूर्व

अ.नु.
२०

संस्काराज्जायमाना तदा तदाकारवृत्तिरित्यर्थः तस्यतिरस्कृतिर्दोषस्मृत्याधिकार उपेक्षानादर इत्यर्थः ॥ अयं नियम इत्यर्थः ॥ न तु केवलं शौचादिरित्यर्थः ॥ होत्युपनिषत्प्रसिद्धौ ॥ नन्वनयोरुपनिषत्प्रसिद्ध्या कः पुरुषार्थ इति चेदाह ॥ परानंद इति ॥ ततश्च किमत आह ॥ नियमादित्यादि सुगमं ॥ ५ ॥ इदानीं तृतीयं त्यागं लक्षयति ॥ त्याग इति प्रपंचरूपस्य प्रपंचो नाम रूपलक्षणो रूप्यते घटो यं पटो यमित्यादिनाम रूपतो निरूप्यते व्यवह्रियते प्रकाश्यते इत्यर्थः ॥ येन तत्प्रपंचरूपं सर्वाधिष्ठानभूतं पदार्थस्फुरणं तस्य चिदात्मत्वावलोकनात् चित्तं अजडं स्वतः

नियमो हि परानंदो नियमाल्क्रियते बुधैः ॥ ५ ॥ त्यागः प्रपंचरूपस्य चिदात्मत्वावलोकनात् ॥ त्यागो

हि महतां पूज्यः सद्यो मोक्षमयो यतः ॥ ६ ॥

व प्रकाशमानं ब्रह्म तदात्मस्वरूपं यस्य तद्भावस्तस्यावलोकनमनुसंधानं तस्माद्धेतोर्यस्याग उपेक्षा स एव त्याग इत्यागशब्दवाच्यः ॥ ईशावास्यमिदं सर्वमित्यादि श्रुतेः ॥ होति विदुदनुभवप्रसिद्धौ ॥ नन्वयं त्यागो न कुत्रापि प्रसिद्ध इत्याशंक्याह ॥ महतां पूज्य इति तत्र हेतुः ॥ यतो हेतोरयं त्यागः सद्यो नुसंधानकाल एव मोक्षमयः परमानंदस्वरूपावस्थानरूपः ॥ अतएवात्मतत्त्वविदामिष्टत्वादिति प्रसिद्धो यं त्याग इत्यर्थः ॥ तस्मादयमेव मुक्षुणा कर्तव्यो नान्यः केवलं स्वकर्माद्यकरणरूप इति भावः ॥ एवमग्रेषूह्य

टी.

॥ ६ ॥
रामः
२०

अथमौनं लक्षयति॥ यस्मादिति जातिक्रियादिप्रवृत्तिनिमित्ताभावात्॥ मनोवाचामगोचरमतएवमौनं तथापि योगिप्रत्यक्षं ब्रह्मतत्सर्वदाबुधोविवेकी भवेत्तदहमस्मीत्यनुसंध्यादिति॥ ७॥ ८॥ ९॥ नन्विदं प्रत्यगभिन्न ब्रह्मानुसंधानं ध्यानरूपं चतुर्दशमं गंप्रतीयते इत्यस्यास्वारस्यात्प्रकारांतरेण मौनमेवलक्षयति॥ सार्द्धेन॥ अयं भावः॥ प्रवृत्तिनिमित्ताभावात् ब्रह्म यथा वागविषयं तथा जात्यादिप्रपंचोपि सदसदादिविकल्पासहत्वाद्वागती

यस्माद्वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह॥ यन्मौनं योगिभिर्गम्यतद्भवेत्सर्वदा बुधः॥ ७॥ वाचो यस्मा निवर्तते तद्वक्तुं केन शक्यते॥ प्रपंचो यदि वक्तव्यः सोपिशब्दविवर्जितः॥ ८॥ इति वा तद्भवेन्मौनं सतां सहजसंज्ञितं॥ गिरमौनं तु बालानां प्रयुक्तं ब्रह्मवादिभिः॥ ९॥ आदावंते च मध्ये च जनो यस्मि न विद्यते॥ येनेदं सततं व्याप्तं स देशो विजनः स्मृतः॥ १०॥ कलनात्सर्वभूतानां ब्रह्मादीनां निमेषतः॥

त इति॥ विवादत्यागो वा मौनं केषामित्याह॥ सतां चेदं प्रसिद्धमित्याह॥ सहजस्थितिनाम्ना प्रसिद्धमित्यर्थः॥ न तु वाङ्-नियमनमेव प्रसिद्धमिति चेदत आहार्द्धेन॥ गिरेति इदानीं देशं लक्षयति॥ अत्र जनस्य त्रैकालिका भाव अनुभाविकः स्वप्रतीत्याज्ञेयः॥ न तु लौकिकशास्त्रीयप्रतीतिभ्यां विरोधादिति भावः॥ स्पष्टमन्यत्॥ १०॥

सुप्रसन्न
शुभः
२१

चेत्समेब्रह्मणिअंगवैषम्यमित्यत्राध्याहारः॥तन्नोलीयतेसमंब्रह्मरूपतयानतिष्ठतिइत्यर्थः॥तर्हीत्यत्रशेषः॥
 ॥शुक्लवृक्षवदजुलंनैवभवेदितिसंबंधः॥अंगानांविषमस्वभावत्वादितिभावः॥१५॥इदानींदृक्स्थितिलक्ष्य
 ति॥दृष्टिमंतःकरणवृत्तिज्ञानमयीमखंडब्रह्माकारमित्यर्थः॥फलव्याप्यत्वाभावेपिवृत्तिव्याप्यत्वादितिभावः
 स्पष्टमन्यत्॥१६॥ननुतथापिप्रवृत्तिनिमित्ताभावादिन्द्रियाविषयब्रह्मरूपत्वेनप्रत्यक्षंजगतोदर्शनंकथंस्या

नोचेन्नैवसमानत्वमृजुलंशुक्लवृक्षवत्॥१५॥दृष्टिज्ञानमयींकृत्वापश्येद्ब्रह्ममयंजगत्॥सादृष्टिः
 परमोदाराननासाग्रविलोकिनी॥१६॥द्रष्टृदर्शनदृष्ट्यानांविद्यमोयत्रवाभवेत्॥दृष्टिस्तत्रैवकर्तृ
 व्याननासाग्रविलोकिनी॥१७॥चित्तादिसर्वभावेषुब्रह्मत्वेनैवभावनात्॥निरोधःसर्ववृत्तीनांप्रा
 णायामःसउच्यते॥१८॥निषेधनंप्रयंचस्यरेचकारयःसमीरणः॥

दित्यस्वारस्यात्यसांतरेणाह॥वाश
 ब्दःपक्षांतरेदृष्टीत्यादिश्रोत्रादिसर्वत्रिपुटीनामुपलक्षणं॥ब्रह्मैवेदंसर्वमितीत्येवमात्रैववृत्तिःकार्येतिभा
 वः॥१७॥अथप्राणायामंलक्षयति॥चित्तादीतिमनोधीनत्वात्प्राणस्यमनोनिरोधेनैवप्राणनिरोधः॥ननु
 प्राणनिरोधेनपातंजलाभिमतेनमनोनिरोधस्तदधीनत्वाभावादितिफलितार्थः॥१८॥अमुंप्राणायामंसाभि

॥५॥
 मतेनरेचकादिविभागत्रयेणलक्षयति

अ.नु.
२२

निषेधनमिति अनात्मोपेक्षात्मानुसंधानतद्वाक्यानिरेचकादिशब्दवाच्यानीतिभावार्थः॥१९॥ नन्वयंत्रिविधोपि
प्राणायामो न कुत्रापि श्रुत इत्यपेक्षायामत्राधिकारिणमाहोर्द्धेन॥ अयमुक्तलक्षणः प्राणायामः॥ चकारादौ तत्र
ययुक्त इत्यर्थः॥ प्रबुद्धानां प्रकर्षेणासंभावनादिरहितत्वेन बुद्ध्या मामात्मबोधयुक्तानां निःसंदेहापरेषु ज्ञानि
नामित्यर्थः॥ योग्यः इत्यध्याहारः तत्र हेतुः॥ अज्ञानमिति॥ २०॥ इदानीं प्रत्याहारं लक्षयति॥ विषयेष्विति॥

ब्रह्मैवास्मीति यावृत्तिः पूरको वायुरीरितः॥१९॥ ततः सद्बृत्तिर्नैश्वल्यं कुंभकः प्राणसंयमः॥ अ
यंचापि प्रबुद्धानामज्ञानां घ्राणपीडणात्॥ २०॥ विषयेष्वामनसश्चित्तमज्जनं॥ प्रत्या
हारः स विज्ञेयोभ्यसनीयो मुमुक्षुभिः॥ २१॥ यत्र यत्र मनोयाति ब्रह्मणस्तत्र दर्शनात्॥

विषयेषु घटादि
षु वा शब्दादिषु अन्वयमतिरेकाभ्यामात्मभावं सत्तास्फुरत्ताप्रियतामात्रं दृष्ट्वाऽनुसंधाय तत्रेति शेषः॥ आत्मभावेन
मनसोऽंतःकरणस्य चित्तस्य मज्जनं नाम रूपक्रियानुसंधानराहित्यं सः प्रत्याहारः॥ ततः किमत आह॥ अभ्यस
नीय इति॥ २१॥ धारणां लक्षयति॥ यत्रेति॥ यत्र यत्र यस्मिन् यदर्थं मनोयाति गच्छति तत्र तत्र ब्रह्मणः सत्तादिमा
त्रस्य नामाद्युपेक्षया दर्शनादनुसंधानान्मनसोधारणं॥ नन्वाधारादिषु चक्रमध्ये एकत्र मनसोधारणं प्रसिद्धमत

टी.

ह
रामः
२२

सोक्तलक्षणाधारणापरोक्तशमताऽन्यानुपातंजलाभिमताप्राणायामादिवदपरेतिभावः॥चएवेत्यव्ययद्वयं
वेदांतविद्वदनुभवप्रसिद्धिद्योतयति॥२२॥आत्मध्यानंलक्षयति॥ब्रह्मैवेति॥सहृत्वा स तीप्र माणांतरबा
धायोग्यावृत्तिस्तयाकृत्वायानिरालंबतादेहाद्यनुसंधानराहित्यं॥तयास्थितिरवस्थानमित्यर्थः॥शेषंस्पष्टं॥२३
॥अथांत्यसमाधिरूपं पंचदशममंगलक्षयति॥निर्विकारतयाविषयानुसंधानरहिततयांतःकरणवत्यापुनः॥

मनसोधारणं चैवधारणासापरामता॥२२॥ब्रह्मैवास्मीतिसहृत्वा निरालंबतयास्थितिः॥ध्यान
शब्देन विख्यातापरमानंददायिनी॥२३॥निर्विकारतयावत्याब्रह्माकारतयापुनः॥वृत्तिविस्म
रणं सम्यक्समाधिर्ज्ञानसंज्ञिकः॥२४॥इमं चाकृत्रिमानंदं तावत्साधुः समभ्यसेत्॥ रंतरमेव ब्रह्मा

कारतयावत्यायत्सम्यक्संस्काररहितं ध्यातव्येयाकारवृत्तिशून्यत्वमित्यर्थः॥वृत्तिविस्मरणं द्वैताननुसं
धानं समाधिः॥पंचदशममंगमित्यर्थः॥ननुवृत्तिविस्मरणस्याज्ञानरूपत्वात्कथं समाधित्वमतः समाधिं विशिन
ष्टि॥ज्ञानसंज्ञकः ब्रह्माकारमात्रतयास्फुरणादित्यर्थः॥२४॥इदानीं यदर्थं सांगमिदं निदिध्यासनमुक्तं तदा
ह॥अकृत्रिमानंदं स्वरूपभूतानं दाभिव्यंजकनिदिध्यासनमित्यर्थः॥चकाराद्यथाबुद्धिवेदांतविचार

मपीति॥स्पष्टमस्यत्॥२५॥

अ.नु.
२३

एवमभ्यस्यतःफलमाह॥ततइति॥साधननिर्मुक्तःसाधनाभ्यासरहितइत्यर्थः॥एतस्यतद्देदांतप्रसिद्धंस्व
रूपं ब्रह्मैवेतिभावः॥२६॥अयंसमाधिपर्यंतोयोगोमहाफलोपिसुकरइत्यनादरोनकार्यइत्याहद्वाभ्या॥स
माधाविति॥स्पष्टोर्थः॥२७॥लयइति॥तत्रलयोनिद्रातमःकार्यकार्यविवेकः॥विशेषोविषयस्फुरणं॥र
सास्वादोद्योहमित्याद्यानंदाकारवृत्तिः॥चपुनःशून्यताकषायःचित्तदोषःरागद्वेषादिताव्रवासनयाचि

वशयोयावत्क्षणात्यंसःप्रयुक्तःसन्भवेत्स्वयं॥२५॥ततःसाधननिर्मुक्तःसिद्धोभवतियोगिराट्॥
तत्स्वरूपंनचैतस्यविषयोमनसोगिरां॥२६॥समाधौक्रियमाणेतुविघ्नान्यायातिबैबलात्॥अनुसं
धानराहित्यमालस्यभोगलालसं॥२७॥लयस्तमश्चविशेषोरसास्वादश्चशून्यता॥एवमद्विघ्नबाहु
ल्यंत्याज्यं ब्रह्मविदाशनैः॥२८॥भाववृत्त्याहिभावत्वंशून्यवृत्त्याहिशून्यता॥ब्रह्मवृत्त्याहिपूर्णत्वंतथा
पूर्णत्वमभ्यसेत्॥२९॥

तस्यस्तब्धोभावःकषायःशुद्धतेत्यर्थःस्पष्टमन्यत॥२८॥वृत्तिरेवबंधमोक्षकारणमित्या
ह॥भावेति॥भाववृत्त्याघटाद्याकारवृत्त्याभावत्वंतन्मयत्वं॥शून्यवृत्त्याअभाववृत्तेत्यर्थः॥शून्यताजडतेत्यर्थः॥ही
तिलोकप्रसिद्धो॥तथाब्रह्माकारवृत्त्यापूर्णत्वंहीतिविद्वत्प्रसिद्धो॥ततःकिमतआह॥तथेति॥२९॥

दी.

रामः
२३

नत्र ब्रह्मवृत्तिंस्तोतुमितरां वृत्तिं निंदति ॥ स्पष्टं तामेव वृत्तिं स्तोति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सुखत्वे हेतुमाह ॥ सुगमं ॥ ३२ ॥ ताने
वशब्दवादिनो निंदति ॥ कुशला इति ॥ यत एवं तस्मात् ॥ ३३ ॥ यथा ब्रह्माद्यास्तथासनकाद्याः ॥ यथासनकाद्यास्त
थाशकाद्या इति संप्रदायो दर्शितः ॥ एतेन ब्रह्मादिसेव्यत्वादतिश्रेष्ठेयं समाधिपर्यंतो राजयोगः सर्वदा मुमुक्षुभिः से

ये हि वृत्तिं विहायेनां ब्रह्माख्यां पावनीं परां ॥ ते तु वृत्तैव जीवंति पशुभिश्च सुमानराः ॥ ३० ॥ ये हि वृत्तिं विजा
नंति ज्ञात्वापि वर्द्धयंतिये ॥ ते वै सत्पुरुषा धन्याः वंद्यास्ते भुवनत्रये ॥ ३१ ॥ येषां वृत्तिः समावृद्धा परिपक्वा
च सा पुनः ॥ ते वै सद्ब्रह्मतां प्राप्नोतेतरे ब्रह्मवादिनः ॥ ३२ ॥ कुशला ब्रह्मवार्तायां वृत्तिहीनाः सुराणि ॥ ते
प्यज्ञानतमानूनं पुनरायांतिर्याति च ॥ ३३ ॥ निमिषार्द्धं न तिष्ठति वृत्तिं ब्रह्ममयीं विना ॥ यथा तिष्ठति ब्रह्मा
द्याः सनकाद्याः शकादयः ॥ ३४ ॥ कार्यकारणताया ताकारणेन हि कार्यता ॥ वनीय इति धनितं ॥ ३५ ॥ तदेवं स्वा

भिमत्तं सांगं योगमभिधाय पूर्वोपक्रांतं सांख्या परपर्यायं वेदांतं विचारमुपसंहरति ॥ कार्यइत्यादिभिः पंचभिः श्लोकैः ॥
कार्ये घटपटादिरूपे विकारे कारणतामृतं त्वादिरूपा सर्वविकाराधिष्ठानता आयाताः वैगताः ॥ कारणे तु कार्यता न ही
ति प्रसिद्धं ॥ ततः कारणाकार्याभावे कारणत्वं नश्येत् ॥ ननु कथं कारणे कार्यभाव इत्यत आह ॥ विचारत इति ॥

शब्द

नु

अनु- यथायंदृष्टं तत्तथाकाशादिकारणतास्ति इत्यादिसत्तादिरूपव्यवहारहेतुः॥सत्यज्ञानादिरूपब्रह्मणः कारणता दी-
 २४ आयाता अनुगता ब्रह्मणितु आकाशादिकार्यतान हीति॥अतः परमार्थतः आकाशाद्यभावे ब्रह्मणः कारणतापि न
 हीति दाष्टीति कोर्थः॥३५॥ततः किमत आह॥अथेति अथानंतरं कारणत्वनिवृत्तौ यद्वे प्रसिद्धं शुद्धं मनो वा

कारणत्वं ततो नश्येत्कार्याभावे विचारतः॥३५॥अथ शुद्धं भवेद्वस्तु यद्वैवाचामगोचरं॥द्रष्टव्यं
 मृदुदेनैव दृष्टं तेन पुनः पुनः॥३६॥अनेनैव प्रकारेण वृत्तिर्ब्रह्मात्मिका भवेत्॥उदेति शुद्धवि
 त्तानां वृत्तिज्ञानं ततः परं॥३७॥कारणव्यतिरेकेण पुमानादौ विलोकयेत्॥अन्वयेन पुनस्तद्धि
 कार्ये नित्यं प्रपश्यति॥३८॥कार्ये हि कारणं पश्येत्पश्चात् कार्ये विसर्जयेत्॥कारणत्वं ततो गच्छेद
 वशिष्टं भवेन्मुनिः॥३९॥चामगोचरं वस्तु तद्वेत्॥ननु बुद्धेः क्षणिकत्वेनैकदा विचारितेऽपि पुनरन्यथैव
 भातीत्यत आह॥द्रष्टव्यमिति॥३६॥न केवलमयं विचारो ज्ञानसाधनमेवापितु ध्यानसाधनमपीत्याह॥अनेन
 तिसृष्टं॥३७॥तमेव विचारं विशदयति द्वाभ्यां कारणमिति आदौ प्रथमं कारणव्यतिरेकेण कार्यविरहेण वि
 चारयेत्॥पुनस्तत्कारणमन्वयेनानुवृत्त्या कार्येति नित्यं प्रपश्यतीति॥यद्वादौ कार्यकारणमेव विचारयेत्॥

रामः
२४

पश्चात्तत्कार्यं विसर्जयेत् ॥ नानुसंदध्यात् कार्यवर्जने सति कारणत्वं स्वत एव गच्छेत् ॥ एवं कार्यकारणवर्जने
वशिष्टं सच्चिन्मात्रं मुनिर्मननशीलः स्वयमेव भवेदिति ॥ ३९ ॥ ननु विचारजन्या परोक्षज्ञानेनैवान्यथा स्थितं व
स्तु यथा स्थितं भवेत् ॥ परंतु परोक्षज्ञानमात्रेण कथं भवेदित्याशंक्य सदृष्टं तमाह ॥ भावितमिति अयं भावः ॥
यद्यपि परोक्षज्ञानेन प्रमातृगतावरणनिवृत्तावपि प्रमेयगतमावरणं न निवर्तते ॥ तथापि निश्चयात्मनानिश्च
यबुद्ध्या पुरुषेण यद्वस्तुतीव्रवेगेनाहर्निश्यावृत्या भावितं चिंतितं ॥ तद्वस्तु ज्ञेयमपि शीघ्रं पुमान् ज्ञाता भवेत् ॥ हो

भावितं तीव्रवेगेन यद्वस्तु निश्चयात्मना ॥ पुमांस्तद्धि भवेच्छीघ्रं ज्ञेयं भ्रमरकीटवत् ॥ ४० ॥ अदृश्यं
भावरूपं च सर्वमेव चिदात्मकं ॥ सावधानतया नित्यं स्वात्मानं चैव भावयेत् ॥ ४१ ॥ तिसर्वलोकप्रसि

द्धौ ॥ तमेव दृष्टं तमाह ॥ भ्रमरकीटवदिति ॥ भ्रमरेणानीतो जीवन्नेव स्वकुंड्या प्रवेशितो यः कीटः स यथा भयात्
भ्रमरध्यानेन भ्रमर एव भवति तद्वदिति ॥ ४० ॥ यतो भावनाबलात् अन्यदेवान्यद्वेत् किं पुनस्तदेव तत्तस्मा
त् ॥ अदृश्यं द्रष्टृरूपं ॥ भावरूपं दृश्यं चकारादर्शनं ॥ एतत्सर्वं भिन्नस्वभावमपि चिदात्मकं निर्विशेषं स्फुरण
मात्ररूपं भावयेदित्यर्थः ॥ च पुनः ॥ नमेव स्वात्मानं सावधानतया नित्यं भावयेदिति ॥ ४१ ॥ एतदेव विवृणोति ॥ दृश्यं

मिति ॥

अ.नु.
२५

दृश्यं घटपदादिकमदृश्यतामधिष्ठानचिद्रूपतां नीत्वा हीति विद्वत्सिद्धौ ब्रह्माद्याकारेण कल्पितपरिक्लिन्न
नामादिनिवृत्तौ ब्रह्माकारेणापरिक्लिन्नरूपेणेत्यर्थः॥ चिंतयेत्॥ ततः किमत आह॥ चिद्रसपूर्णया स्फुरत्सुख
पूर्णयाधिया नित्यसुखे विद्वांस्तिष्ठेदिति॥ ४२॥ इदानीमुक्तं स्वाभिमतयोगमुपसंहरति॥ किंचित्स्वल्पं पक्वा दग्धा
मलाः रागादयो येषां हठयोगेन पातंजलोक्तेन प्रसिद्धेनाष्टांगयोगेन संयुतो यं वेदांताक्तो योग इति शेषं स्पष्टं

दृश्यं ह्यदृश्यतां नीत्वा ब्रह्माकारेण चिंतयेत्॥ विद्वान् नित्यसुखेतिष्ठेद्विया चिद्रसपूर्णया॥ ४२॥

एभिरंगैः समायुक्तो राजयोग उदाहृतः॥ किंचित्पक्वकषायाणां हठयोगेन संयुतः॥ ४३॥ परिपक्वं
मनो येषां केवलं यंच सिद्धिदः॥ गुरुदैवतभक्तानां सर्वेषां सुलभो जवात्॥ ४४॥ ॥ ४३॥ अयमेव केषां

योग्यइत्याकांक्षायां सर्वग्रन्थार्थमुपसंहरन्नाह॥ परिपक्वमिति॥ येषां मनः परिपक्वं पक्वमलं रागादिरहितमि
तियावत्॥ तेषामित्यध्याहारः॥ तेषां जितारिषद्गुणानां पुरुषधुरंधराणां केवलं पातंजल्यभिमतयोगनिरपे
क्षः॥ अयं वेदांताभिमतयोगः सिद्धिदः॥ प्रत्यगभिन्नब्रह्मापरोक्षज्ञानद्वारा स्वस्वरूपावस्थानलक्षणमुक्ति
प्रदः चकारोवधारणे॥ नान्येषामपरिपक्वमनसामित्यर्थः॥ ननु परिपक्वमनस्वतिदुर्लभं॥ इत्याकांक्षायामस्या

दी.

रामः
२५

पिसाधकत्वादतोप्यंतरंगसाधनमाह॥गुरुदैवतभक्तानामिति॥जवादितिशीघ्रमित्यर्थः॥सर्वेषामितिपदे
 नवर्णाश्रमादिनिरपेक्षमनुष्यमात्रंगृहीतम्॥अतएवगुरुदैवतभक्तेरंतरंगत्वं॥तथाचश्रुतिः॥यस्य
 देवेयराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ॥तस्यैतेकथिताह्यर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनइति॥स्मृतिश्चतद्विद्धिप्रणिपा
 तेन॥श्रद्धावानलभतेज्ञानमित्याद्याः॥अयंभावः॥गुरुदैवतभक्तानांपरिपक्वमनस्त्वादतिदुःसाध्यान्यपिसाध
 नानिसुसाध्यानिभवंतीतिहेतोर्गुरुदैवतभजनमेवस्वधर्माविरोधेनसर्वैःकार्यमितिपरममंगलं॥४४॥पूर्णेय
 मापरोक्षेणनित्यात्मज्ञानकाशिका॥अपरोक्षानुभूत्याख्याग्रंथराजप्रदीपिका॥१॥नमस्तस्मैभगवतेशंकरा
 चार्यरूपिणे॥येनवेदांतविद्येयमुद्धतावेदसागरात्॥२॥यद्ययंशंकरःसाक्षाद्देवांतांभोजभास्करः॥नोदिष्येत्त
 र्हिंकाशेतकथंन्यासादिसूत्रितं॥३॥अत्रयत्संमतंकिंचित्तदुगरेवमेनहि॥असंमतंतुयत्किंचित्तन्मैवगुरोर्न
 हि॥४॥यत्प्रसादादहंशब्दप्रत्ययालंबनंहियः॥अहंसजगदालंबःकार्यकारणवर्जितः॥५॥तस्यश्रीगुरुराज
 स्यपदाब्जेनुसमर्पिता॥दीपिकामालिकासेयंतत्कृपागुणगुंफिता॥६॥योहंस्वाज्ञानमात्राज्जगदिदमभवंस्वाद
 देहांतमादौस्वप्नादिवदेवसोहमधुनास्वाज्ञानतःकेवलं॥ब्रह्मैवास्यद्वितीयंपरमसुखमयंनिर्विकारंविनाशंजा
 गत्यादिवदेवदेवगुरुसत्त्वत्यप्रसादोत्थितात्॥७॥इतिश्रीविद्यारण्यविरचिताअपरोक्षानुभूतिदीपिकासमाप्ता

अ.नु. अजरोहममरोहंप्राज्ञोहंप्रत्यगात्मबोधोहं॥परमानंदमयोहंपरमशिवोहंभवामिपरिपूर्णः॥१॥अथज्ञानिमहिमा टी.
२६ संग्रहश्लोकेनलिख्यते॥तीर्थेति॥तीर्थेअथवाश्वपचगृहेचांडालवेश्मनिनष्टस्मृतेरपिस्मरणाहीनोपिदेहंत्य
जनूज्ञानसमकालमुक्तःज्ञानेनएतत्समकालएवमुक्तःअपगतशोकःविशेषेणअवगतःसनकैवल्यंमोक्षंयाति
प्राप्नोति॥४४॥रथ्यांतरेति॥रथ्यांतरेपण्यमार्गेमूत्रपुरीषमध्येमूत्रमलयुतभूमौ॥चांडालवेश्मनिअंत्यजगृहेअ

तीर्थेअथवाश्वपचगृहेवानष्टस्मृतिर्वापरित्यजनूदेहं॥ज्ञानफलकालसमयेकैवल्यंयातिविगतशोकः
॥४४॥रथ्यांतरेमूत्रपुरीषमध्येचांडालवेश्मन्यथवाश्मशाने॥कृतप्रयत्नोह्यकृतप्रयत्नोदेहावसा
नेलभतेचमोक्षं॥४५॥अतिवादांस्तिंतिसेतनावमन्येतकिंचिन॥नचैवदेहमाश्रित्यवैरंकुर्याच्चकेनचि
त॥४६॥नकुर्यान्नवदेकिंचिन्नध्यायेत्साधुसाधुषु॥

अकृत्प्रयत्नःप्रयत्नहीनोपिदेहावसानेदेहस्यअवसानेअंतेमोक्षंलभतेप्राप्नोति॥४५॥अतिवादेति॥अतिवादान्
अतिक्रमान्तितिसेतसहेतुकिंचनकिमपिनअवमन्येतएनंदेहआश्रित्यकेनचित्तवैरंनकुर्यात्॥४६॥नकुर्येति॥
किंचित्साधुषुप्रियंअसाधुषुअप्रियंनकुर्यात्नवदेत्तन्ध्यायेत्आत्मारामःसुखंयस्यसमुनिःअनयावृत्त्याज

रत॥४५॥

रत॥४५॥

रामः
२६

अकिंचनइति॥अकिंचनस्यदरिद्रस्यदांतस्यशमादियुक्तस्यशांतस्यशांतियुक्तस्यसमंचेतोयस्यसःतस्यप्रि
याप्रियरहितमनसःमयायुरुणासंतुष्टमनसःदिशःसुखमयाःसुखरूपाकृतोपदेशादितिशेषः॥४८॥नि
र्वासनेतिनिर्वासनःनिरालंबःआश्रयवर्जितःस्वकुंदःस्वाधीनःमुक्तबंधनः॥मुक्तानिगुणानांबंधनानिय
स्यसःएतादृशोयोगीसंस्कारवातेनप्राग्जन्मकर्मलक्षणैर्वायुनाक्षिप्तःआक्रान्तश्चेत्तर्हिशुक्लपर्वणवत्चेष्ट

आत्मारामोनयावृत्याविचरेज्जडवन्मुनिः॥४९॥अकिंचनस्यदांतस्यशांतस्यसमचेतसः॥मयासंतु
ष्टमनसःसर्वासुखमयादिशः॥४८॥निर्वासनोनिरालंबःस्वकुंदोमुक्तबंधनः॥क्षितौसंस्कारवाते
नचेष्टतेशुक्लपर्वणवत्॥४९॥मोक्षस्यनहिवासोस्तिनग्रामांतरमेववा॥अज्ञानहृदयग्रंथिनाशो
मोक्षःसद्भिरुच्यते॥५०॥अहिमिवजनयोगंसर्वदावर्जयेद्यःकृणुपमिवसुनारींत्यक्तकामोविरा

तेभ्रमति॥४९॥मोक्षेति॥मोक्षस्यवासःगृहंनअस्तिग्रामांतरमेवअन्यःग्रामोपिनास्ति॥हृदयग्रंथिःअज्ञा
नंतन्नाशःअज्ञाननाशःमोक्षःसद्भिःउच्यते॥५०॥अहिमिवभुजंगमिवसर्वदाजनयोगंजनसंसर्गकुण
पमिवशववत्सुनारींवनितांत्यक्तकामःत्यक्ताःकामाःअभिलाषाःयेनसःविरागीविषयेष्वनासक्तः॥

अ.नु. २७ दुरंतांदुःखंअंतःअवसानंयस्याःतांविषयासिंविषययाप्तिंविषमिवमन्यमानःजयतिसर्वोत्कृष्टत्वेनवर्त्तते टी.
यःसःपरमहंसःसर्वसन्यासिमुक्तिभावंमोक्षंसमेतिगच्छति॥५१॥भारतेचरमाध्यायेव्यासोक्तिः॥अजरम
मरमेकंधेयमाद्यंतशून्यंसगुणमगुणमाद्यंस्यूलमत्यंतसूक्ष्मं॥निरुपममनुमेयंयोगिनांज्ञानगम्यंनिभुव

विषमिवविषयाप्तिंमन्यमानोदुरंतांजयतिपरमहंसोमुक्तिभावंसमेति ॥ ५१ ॥ ॥

नगरुमीशंत्वांप्रयत्नोस्मि विष्णो॥ इति श्रीमत्परमहंसपुरित्राजकाचार्यश्रीभगवत्यादशिष्यविरचितेश्री
विद्यारण्यकृतटीकाअपरोक्षानुभूतिदीपिकासमाप्ता ॥

इतिसटीकाअपरोक्षानुभूतिः समाप्ता ॥

वाराणसीप्रसादस्यनियोगेनप्रयत्नतः॥काशीसंस्कृतमुद्रायामंकितोयंशिलाक्षरैः॥१॥श्रीकाशीजीमेमहल्ले
हौदकटोराश्रीयुतबाबूवाराणसीप्रसादजीकेमकानमे काशीसंस्कृतमुद्रायंत्रमेक्षपी जिनकोलेनाहो
यउनकोउक्तस्थानमे श्रीबाबूवाराणसीप्रसादजीकेपास याकचौरीगलीमेभाईप्रतापसिंहजीकेपास
मिलेगी संबत् १९४१ ॥ ७ ॥

रामः
२७

इति सटीका अपरोक्षानुभूतिः समाप्ता

